

Phúc Âm MÃ-THI

1

Gia Phả Chúa Giê-xu

Đây là gia phả của Chúa Cứu Thế Giê-xu, theo dòng dõi Đa-vít và Áp-ra-ham:

²Áp-ra-ham sinh Y-sác, Y-sác sinh Gia-cốp; Gia-cốp sinh Giu-đa và các con; ³Giu-đa sinh Pha-rê và Xa-ra (tên mẹ là Ta-ma); Pha-rê sinh Hết-rôm; Hết-rôm sinh A-ram; ⁴A-ram sinh A-mi-na-đáp; A-mi-na-đáp sinh Na-ách-son; Na-ách-son sinh Sanh-môn. ⁵Sanh-môn cưới Ra-háp, sinh Bô-ô; Bô-ô cưới Ru-ơ, sinh Ô-bết; Ô-bết sinh Gie-sê; ⁶Gie-sê sinh Đa-vít.

Vua Đa-vít sinh Sa-lô-môn (mẹ là bà góa U-ri); ⁷Sa-lô-môn sinh Rô-bô-am; Rô-bô-am sinh A-bi-gia; A-bi-gia sinh A-sa; ⁸A-sa sinh Giô-sa-phát; Giô-sa-phát sinh Giô-ram; Giô-ram sinh Ô-xia; ⁹Ô-xia sinh Giô-tham; Giô-tham sinh A-cha; A-cha sinh Ê-xê-chia; ¹⁰Ê-xê-chia sinh Ma-na-se; Ma-

na-se sinh A-môn; A-môn sinh Giô-sia; ¹¹Giô-sia sinh Giê-cô-nia và các con trước khi đả n Do Thái bị lưu đầy qua Ba-by-luân.

¹²Sau khi bị lưu đầy, Giê-cô-nia sinh Sa-la-thiên; Sa-la-thiên sinh Xô-rô-ba-bên; ¹³Xô-rô-ba-bên sinh A-bi-út; A-bi-út sinh Ê-li-a-kim; Ê-li-a-kim sinh A-xô; ¹⁴A-xô sinh Xa-đốc; Xa-đốc sinh A-kim; A-kim sinh Ê-li-út; ¹⁵Ê-li-út sinh Ê-lê-a-sa; Ê-lê-a-sa sinh Ma-than; Ma-than sinh Gia-cốp; ¹⁶Gia-cốp sinh Giô-sép, là chồng Ma-ri; Ma-ri sinh Chúa Giê-xu, là Đấng Cứu Thế.^a

¹⁷Vậy, từ Áp-ra-ham đến vua Đa-vít có mười bốn thế hệ; từ vua Đa-vít đến thời kỳ lưu đầy có mười bốn thế hệ; và từ thời kỳ lưu đầy đến Chúa Cứu Thế cũng có mười bốn thế hệ.

Chúa Giáng Sinh

¹⁸Sự giáng sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu diễn tiến như sau: Cô Ma-ri đã đính hôn với Giô-sép; nhưng khi còn là trinh nữ, cô chịu thai do Thánh Linh. ¹⁹Giô-sép, vị hôn phu^b của Ma-ri, là người ngay thẳng, quyết định kín đáo từ hôn^c, vì không nỡ để cô bị sỉ nhục công khai.

²⁰Đang suy tính việc ấy, Giô-sép bỗng thấy một thiên sứ đến báo mộng: “Giô-sép, con cháu Đa-vít! Đừng ngại cưới Ma-ri làm vợ. Vì cô ấy chịu thai do Thánh Linh^d. ²¹Ma-ri sẽ sinh con trai;

hãy đặt tên là Giê-xu, vì Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi xiềng xích tội lỗi.”

²²Việc xảy ra đúng như lời Thượng Đế đã bảo các nhà tiên tri loan báo:

²³“Này, một trinh nữ sẽ chịu thai,

Và sinh hạ một Con Trai,

Đặt tên Em-ma-nu-ên

(Thượng Đế ở với chúng ta).”^e

²⁴Giô-sép tỉnh dậy, liền theo lời thiên sứ dặn, cưới vợ về nhà, ²⁵nhưng vợ chồng không ăn ở với nhau cho đến khi Ma-ri sinh con, đặt tên là Giê-xu.

^a Nt Christós Đấng chịu xúc dầu (tân phong làm Chúa Cứu Thế)

^b Nt chồng

^c Nt ly dị

^d Nt con có chịu thai là do Thánh Linh

^e Nt Ê-sa 7:14

2

Các Nhà Bác Học Đi Tìm Chúa

Chúa Giê-xu giáng sinh tại làng Bê-li-êm xứ Giu-đê vào đời vua Hê-rốt.^a Lúc ấy, có mấy nhà bác học^b từ đông phương đến thủ đô Giê-ru-sa-lem tìm hỏi: “Vua dân Do Thái mới ra đời hiện nay ở đâu? Chúng tôi đã thấy ngôi sao Ngài bên đông phương nên tìm đến thờ phượng Ngài.”

³Được tin ấy, vua Hê-rốt rất lo ngại; dân chúng thủ đô cũng xôn xao. ⁴Vua liền triệu tập các nhà lãnh đạo Do Thái^c vào triều c hất vấn: “Các tiên tri thời xưa có nói Chúa Cứu Thế sẽ sinh tại đâu không?” ⁵Họ đáp: “Muôn tâu, tại làng Bê-liêm xứ Giu-đê, vì có nhà tiên tri đã viết:

⁶Bê-liêm tại xứ Giu-đê

Không còn là một làng quê tầm thường,

Đã thành trú quán Thiên Vương,

Là Người chăn giữ, dẫn đường dân

Ta.”^d

⁷Vua Hê-rốt gọi riêng các nhà bác học, hỏi cho biết đích xác ngày giờ họ nhìn thấy ngôi sao xuất hiện. ⁸Rồi vua sai họ đến Bê-liêm, và căn dặn: “Các ngươi cứ đến đó tìm Ấu Chúa. Khi nào tìm được, nhớ trở về đây báo cáo, để ta cũng đến thờ phượng Ngài.”

⁹Các nhà bác học tiếp tục lên đường. Ngôi sao họ đã thấy bên đông phương lại mọc lên sáng rực, hướng dẫn họ đến tận nơi Con Trẻ ở. ¹⁰Thấy lại ngôi sao, họ mừng rỡ vô cùng.

¹¹Vào đến nhà, thấy Con Trẻ và mẹ N gài, các nhà bác học liền quỳ xuống thờ lạy Ngài, rồi dâng hiến vàng, trầm hương

và nhựa thơm.^e ¹²Thượng Đế bảo họ^f không được trở lại gặp vua Hê-rốt, nên họ đi đường khác về quê hương.

Qua Ai Cập

¹³Sau đó, một thiên sứ báo mộng cho Giô-sép: “Thức dậy, đem Con Trẻ và mẹ Ngài lánh qua Ai Cập. Đợi khi nào tôi báo o tin sẽ trở về, vì Hê-rốt đang tìm giết Con Trẻ.” ¹⁴Giô-sép vùng dậy, giữa đêm bế Con Trẻ và đưa mẹ Ngài sang Ai Cập, ¹⁵rồi ngụ tại đó cho đến ngày Hê-rốt qua đời. Việc xảy ra đúng như lời tiên tri:

“Ta đã gọi Con Ta ra khỏi Ai Cập.”^g

¹⁶Khi biết mình đã bị các nhà bác học đánh lừa, Hê-rốt vô cùng giận dữ. Vua ra lệnh giết tất cả các con trai tại Bê-liêm và vùng phụ cận, từ hai tuổi trở lại (vì theo lời khai của các nhà bác học, ngôi sao ấy xuất hiện đã hai năm). ¹⁷Việc xảy ra đúng như lời nhà tiên tri Giê-rê-mi:

¹⁸“Ra-ma phát tiếng rên đau buồn,

Tiếng Ra-chên than khóc đàn con.

Mẹ trẻ, con thơ, tình thâm thiết,

Tai bay, họa gió, cảnh đoạn trường.

Không chịu người ngoại, sầu ly biệt,

Nghìn thu khuất bóng, đám con

thương!”^h

Đến Na-xa-rét

¹⁹Khi Hê-rốt qua đời, một thiên sứ báo mộng cho Giô-sép tại Ai Cập: ²⁰“Hãy đem Con Trẻ và mẹ Ngài về quê hương, vì những người tìm giết Con Trẻ đã chết.”

²¹Giô-sép liền đưa Con Trẻ và mẹ Ngài về Y-so-ra-ên. ²²Nghe tin con Hê-rốt là A-khê-lâu^a lên ngôi làm vua xứ Giu-đê, Giô-

^a Lịch sử gọi vua này là Hê-rốt Đại vương (73-4 TCN)

^b Ctd nhà chiêm tinh

^c Các thầy trưởng tế (trưởng ban tế lễ trong Đền Thờ trung ương tại Giê-ru-sa-lem) và các thầy dạy luật (giáo luật của Mai-cp đơng thời cũng là pháp luật của dân Do Thái)

^d Nt dân Y-so-ra-ên (Mai-ca 5:1)

^e Một thứ nhựa rất thơm lấy từ cây balsamodendron myrrha hoặc commiphora myrrha

^f Ctd họ được cảnh cáo trong mộng

^g Ô-sê 11:1

^h Giê-rê-mi 31:15

^a Hê-rốt A-khê-lâu trị vì xứ Giu-đê 4TCN-6SCN

sếp lo ngại không dám về đó. Được Chúa chỉ dẫn trong mộng, Giô-sép lên xứ Ga-li-lê,²³ định cư ở thành Na-xa-rét. Mọi việc dĩnh tiến đúng như lời tiên tri trong Thánh Kinh: “Ngài sẽ được gọi là người Na-xa-rét.”

3

Giăng Báp-tít Dọn Đường

Lúc đó, Giăng Báp-tít bắt đầu giảng dạy trong đồng hoang xứ Giu-đê:²⁴ “Phải ăn năn tội lỗi, trở về với Thượng Đế, vì Nư ớc Trời gần đến!”²⁵ Từ mấy trăm năm trước, tiên tri Ê-sa đã viết về Giăng:

“Có tiếng gọi nơi hoang dã:

Người hãy dọn đường cho Chúa,

Ngay thật mở lòng chờ đón Ngài.”^b

⁴Giăng mặc áo lông lạc đà, thắt dây lưng da, ăn châu chấu và mật ong rừng.⁵ D ần chúng từ thủ đô Giê-ru-sa-lem, xứ Gi u-đê và vùng đồng bằng sông Giô-đan lũ lượt kéo đến nghe Giăng giảng dạy.⁶ Họ xung tội, và xin Giăng làm lễ báp-tem^c d ưới sông Giô-đan.

⁷Nhưng khi thấy nhiều thầy Biệt Lập^d và người Sa-đức^e đến xin lễ báp-tem, Gi ăng từ khước: “Con cái loài rắn! Làm sao các ông có thể tránh thoát hình phạt của Thượng Đế?⁸ Muốn chịu báp-tem, các ông phải có một đời sống mới,^f chứng tỏ lòng ăn năn.⁹ Đừng tưởng mình là dòng dõi Áp-ra-ham thì Thượng Đế sẽ dung tha! V ị Thượng Đế có thể biến những hòn đá nà y thành con cháu Áp-ra-ham!¹⁰ Lưỡi búa

xét đoán của Thượng Đế đã vung lên.⁸ C ả y nào không sinh quả tốt sẽ bị Ngài đốn q uăng vào lửa.

¹¹“Tôi dùng nước làm báp-tem cho nh ững người ăn năn tội, nhưng Đấng đến sa u tôi sẽ làm báp-tem bằng Thánh Linh và lửa. Người cao quý hơn tôi vô cùng; tôi không xứng đáng hầu hạ^h Người.¹² Ngườ i sẽ sây lúa thật sạch, đem trữ vào kho, v à đốt rơm rác trong lò lửa chẳng hề tắt.”

Chúa Chịu Báp-tem

¹³Từ xứ Ga-li-lê, Chúa Giê-xu xuống b ờ sông Giô-đan để nhờ Giăng làm báp-te m.¹⁴ Nhưng Giăng hết sức từ chối: “Đứn g ra, chính tôi phải xin Chúa làm báp-te m, sao Chúa lại bảo tôi làm báp-tem cho Chúa?”

¹⁵Chúa đáp: “Cứ làm đi, vì chúng ta nê n chu toàn mọi việc cần thiết.” Giăng vãn g lời Ngài.

¹⁶Sau khi chịu báp-tem, Chúa Giê-xu vừa lên khỏi nước, thì các tầng trời mở ra , Ngài thấy Thánh Linh của Thượng Đế g iáng xuống đậu trên Ngài như bồ câu.¹⁷ Từ trời có tiếng phán vang dội: “Đây là C on yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn.”

4

Chiến Thắng Sa-tan

Sau đó, Thánh Linh đưa Chúa Giê-xu vào sa mạc xứ Giu-đê cho quỷ Sa-tan cá m đồ.² Chúa nhịn ăn suốt bốn

^b Ê-sa 40:3

^c Lễ những con người xuống nước để chứng tỏ lòng ăn năn; (riêng lễ báp-tem nhân Danh Chúa Giê-xu còn có ý nghĩa động chết và đồng sống với Chúa)

^d Phái Biệt Lập (Pha-ri-si) gồm các nhà lãnh đạo tôn giáo Do Thái chủ trương giữ luật pháp Mai-sen nhưng lại làm tr ái ngược mục đích của luật pháp ấy

^e Phái Sa-đức gồm nhiều thầy tế lễ giữ các địa vị quan trọn g trong tôn giáo và chính trị Do Thái, thường lợi dụng tôn g iáo để mưu đồ quyền lợi riêng

^f phải kết quả
^h Nt để kê rẽ cây
h xách dép

MÃ-THI 4:3

mười ngày, bốn mươi đêm nên Ngài đói.
³Sa-tan liền đến cám dỗ: “Thầy cứ hóa đá thành bánh mà ăn, có thể mới chứng tỏ Thầy là Con Thượng Đế.”

⁴Nhưng Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh chép: ‘Người ta sống không phải chỉ nhờ cơm, nhờ bánh, nhưng nhờ mọi lời Thượng Đế phán dạy.’”^a

⁵Sa-tan liền đưa Chúa Giê-xu đến thành Giê-ru-sa-lem, đặt Ngài trên nóc Đền Thờ.
⁶Nó xúi giục: “Muốn chứng tỏ Thầy là Con Thượng Đế, Thầy cứ lao mình xuống đi. Vì Thánh Kinh chép: ‘Thượng Đế sẽ sai thiên sứ đưa tay nâng đỡ con, cho chân con khỏi vấp vào đá.’”

⁷Chúa Giê-xu đáp: “Thánh Kinh bảo: ‘Đừng dặt dột thử thách Chúa, là Thượng Đế người.’”

⁸Tiếp đó, Sa-tan đem Chúa Giê-xu lên đỉnh núi cao, chỉ cho Ngài các nước vinh quang rực rỡ khắp thế giới.
⁹Nó quyến rũ: “Thầy chỉ cần quỳ gối lạy tôi, thì tôi sẽ cho Thầy tất cả.”

¹⁰Chúa quở: “Lui đi, Sa-tan! Vì Thánh Kinh dạy: ‘Người chỉ thờ lạy Chúa là Thượng Đế người, và chỉ phục vụ Ngài mà thôi.’”

¹¹Sa-tan liền rút lui; và các thiên sứ đã đến phục vụ Chúa.

Bắt Đầu Truyền Giảng Phúc Âm

¹²Được tin Giảng bị tù, Chúa Giê-xu lại ra xứ Giu-đê về thành Na-xa-rét xứ Ga-li-lê.
¹³Ngài lại rời Na-xa-rét, đến ngụ tại thành Ca-bê-nam bên bờ biển Ga-li-lê,^b cạnh vùng Sa-bu-luân và Nép-ta-li.
¹⁴Vì ợc xảy ra đúng như lời tiên tri Ê-sa:

¹⁵“Đất Sa-bu-luân và Nép-ta-li, cạnh bờ biển, bên kia sông Giô-đan,

Là miền Ga-li-lê có nhiều người nước ngoài cư trú.

¹⁶Dân này đang ngồi trong bóng tối, Đã thấy Ánh Sáng chói lòa; Đang ở trong tử địa âm u, Bỗng được Ánh Sáng chiếu soi.”^c

¹⁷Từ đó, Chúa Giê-xu bắt đầu giảng dạy: “Hãy ăn năn tội lỗi, quay về Thượng Đế, vì Nước Trời gần đến!”

Các Môn Đệ Đầu Tiên

¹⁸Một hôm, Chúa đang đi ven bờ biển Ga-li-lê, gặp hai anh em Si-môn Phê-rô và Anh-rê đang thả lưới đánh cá, vì họ là m nghề chài lưới.
¹⁹Chúa gọi: “Các con hãy theo Ta. Ta sẽ đào luyện các con thành người cứu vớt đồng loại.”^d
²⁰Họ liền bỏ cả lưới chài, đi theo Chúa.

²¹Đi khỏi đó một quãng, Chúa thấy hai con trai Xê-bê-đê là Gia-cơ và Giăng đang ngồi vá lưới với cha trên thuyền. Chúa gọi họ; ²²họ lập tức bỏ thuyền, từ giã cha mình, đi theo Chúa.

Chúa Chữa Bệnh

²³Chúa Giê-xu đi khắp xứ Ga-li-lê, dạy dỗ trong các hội trường, công bố Phúc Âm Nước Trời và chữa lành mọi bệnh tật cho nhân dân.
²⁴Danh tiếng Chúa đồn qua bên kia biên giới Ga-li-lê, lan khắp xứ Sy-ri, đến nỗi nhân dân đem tất cả người đau yếu đến với Ngài. Bất cứ bệnh tật gì, điên cuồng, tê liệt hay quỷ ám, Chúa ủa đều chữa lành cả.
²⁵Đoàn dân đông đảo từ xứ Ga-li-lê, mười thành phố miền đồng nam,^e thủ đô Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê và miền đông sông Giô-đan kéo nhau đi theo Chúa.

5

^a Nt nhờ những lời ra từ Thượng Đế

^b Còn gọi là hồ Ga-li-lê

^c Ê-sa 9:1,2

^d Ta sẽ khiến các con thành kẻ đánh lưới người

^e Nt Decapolis, có nghĩa “mười thành phố” (vùng đồng nam xứ Ga-li-lê)

Hạnh Phúc Thật

Thấy dân chúng tụ tập đông đúc, Chúa Giê-xu lên ngồi trên sườn núi và các môn đệ đứng xung quanh. ²Chúa dạy dỗ nhân dân như sau:

³“Phúc cho ai biết tâm linh mình nghèo khổ, vì sẽ hưởng Nước Trời.

⁴“Phúc cho người than khóc, vì sẽ được an ủi.

⁵“Phúc cho kẻ khiêm nhu, vì sẽ được đất đai.”^a

⁶“Phúc cho người khao khát điều công chính, vì sẽ được thỏa mãn.

⁷“Phúc cho kẻ có lòng thương người, vì sẽ được Chúa thương.

⁸“Phúc cho tâm hồn trong sạch, vì sẽ thấy Thượng Đế.

⁹“Phúc cho người hòa giải, vì sẽ được gọi là con của Thượng Đế.

¹⁰“Phúc cho ai chịu khùng bố khi làm điều công chính, vì sẽ hưởng Nước Trời.

¹¹“Phúc cho các con khi bị người ta nạt dọa, khùng bố và vu cáo đủ điều chỉ vì các con theo Ta. ¹²Các con nên hân hoan, mừng rỡ vì sẽ được giải thưởng lớn dành sẵn trên trời. Ngày xưa, các nhà tiên tri cũng từng bị khùng bố, hãm hại như thế.”

Muối và Ánh Sáng

¹³“Các con là muối của nhân loại; nếu các con đánh mất phẩm chất của mình,^b thì làm sao lấy lại được? Các con sẽ trở thành vô dụng, bị vất bỏ và chà đạp như muối hết mặn. ¹⁴Các con là ánh sáng của thế giới, như một thành phố sáng rực trên đỉnh núi cho mọi người nhìn thấy trong đêm tối. ¹⁵Không ai thắp đèn rồi đậy kín, nhưng đem đặt trên giá đèn để soi sáng

mọi người trong nhà. ¹⁶Cũng thế, các con phải soi sáng cho mọi người, để họ thấy việc làm tốt đẹp của các con và ca ngợi Cha các con trên trời.

Hoàn Thành Luật Pháp

¹⁷“Đừng tưởng Ta đến để hủy bỏ luật pháp và lời tiên tri. Không, Ta đến để hoàn thành luật pháp và thực hiện các lời tiên tri. ¹⁸Ta nói quả quyết: Một khi trời đất vẫn còn thì không một chi tiết nào trong luật pháp bị xóa bỏ, trước khi mục đích luật pháp được hoàn thành. ¹⁹Người nào phạm điều răn nhỏ nhất, và quyến rũ người khác làm theo, là người hèn mọn nhất trong Nước Trời. Trái lại, người nào vâng giữ điều răn, và dạy người khác làm theo, là người lớn trong Nước Trời.

Tiêu Chuẩn Mới và Tiêu Chuẩn Cũ

²⁰“Ta cho các con biết: Nếu đức hạnh các con không khá hơn các thầy dạy luật và Biệt Lập, thì các con sẽ không được vào Nước Trời.

²¹“Luật pháp Mai-sen dạy: ‘Không được giết người. Ai giết người phải bị đưa ra tòa xử tội.’^d ²²Nhưng Ta bảo các con: Người nào giận anh em mình cũng phải bị xét xử; người nào nặng lời nhiếc mắng anh em cũng phải ra tòa; người nào nguyện rửa anh em sẽ bị lửa địa ngục hình phạt.

²³“Vậy, khi các con đứng trước bàn thờ dâng lễ vật cho Thượng Đế, chớ nhớ còn có điều bất hòa nào với anh em,^e ²⁴các con cứ để lễ vật trên bàn

^a Ctd được thế giới làm cơ nghiệp

^b Nt mất mặn

^c Nt đức công chính

^d Xuất 20:13; Phục 5:17; 16:18

^e Nt nhớ lại anh em có điều gì nghịch với mình

thờ, đi làm hòa với anh em trước, rồi trở lại dâng lễ vật cho Thượng Đế. ²⁵Khi có việc tranh chấp, nên tìm cách thỏa thuận với đối phương trước khi quá muộn; nếu không, họ sẽ đưa các con ra tòa, các con sẽ bị tống giam ²⁶và ở tù cho đến khi trả xong đồng nợ cuối cùng.

Ngoại Tình

²⁷“Luật pháp Mai-sen dạy: ‘Không được phạm tội ngoại tình.’ ²⁸Nhưng Ta bảo các con: Người nào nhìn đàn bà với con mắt thêm muốn là đã phạm tội ngoại tình trong lòng rồi. ²⁹Nếu mắt bên phải gây cho các con phạm tội, thì cứ móc quăng đi, vì thà chột mắt còn hơn cả thân thể bị ném vào hỏa ngục. ³⁰Nếu tay phải gây cho các con phạm tội, thì cứ cắt bỏ đi, vì thà cụt tay còn hơn cả thân thể bị sa vào hỏa ngục.

Ly Dị

³¹“Luật pháp Mai-sen dạy: ‘Người nào ly dị vợ phải trao cho vợ chứng thư ly dị.’ ³²Nhưng Ta bảo các con: Nếu người nào ly dị, song không phải vì vợ gian dâm, là gây cho nàng phạm tội ngoại tình khi tái giá. Còn người nào cưới nàng cũng phạm tội ngoại tình.

Thề Nguyện

³³“Luật pháp Mai-sen dạy: ‘Không được bội lời thề, nhưng phải làm trọn mọi điều thề nguyện với Thượng Đế.’ ³⁴Nhưng Ta bảo các con: Đừng bao giờ thề thốt. Đừng chỉ trời mà thề, vì là ngài Thượng Đế; ³⁵đừng chỉ đất mà thề, vì là bề chân Ngài; đừng chỉ thành Giê-ru-sa-lem mà thề, vì là thủ đô của vua lớn; ³⁶cũng đừng chỉ đầu mình mà thề, vì các con không thể thay đổi một sợi tóc thành đen hay trắng. ³⁷Nhưng chỉ nên nói ‘Đ

úng’ hay ‘Không’ là đủ. Càng thề thốt càng chứng tỏ mình sai quấy.

Báo Thù

³⁸“Luật pháp Mai-sen dạy: ‘Người nào móc mắt kẻ khác, phải bị móc mắt; ai đánh gãy răng người, phải bị đánh gãy răng.’ ^a ³⁹Nhưng Ta bảo: Đừng chống cự kẻ ác. Nếu các con bị tát má bên này, thì cứ đưa luôn má bên kia. ⁴⁰Nếu có người đưa các con ra tòa để đoạt áo ngắn, thì cứ cho luôn áo dài. ⁴¹Nếu có ai bắt các con đi một dặm đường, cứ đi luôn hai dặm. ⁴²Ai xin gì, thì cứ cho; ai mượn gì, đừng từ chối.

Yêu Kẻ Thù

⁴³“Người ta thường nói: ‘Yêu bạn ghét thù.’ ⁴⁴Nhưng Ta bảo các con: Phải yêu kẻ thù, và cầu nguyện cho người khùng bố hành hạ các con. ⁴⁵Có như thế, các con mới xứng đáng làm con cái Cha trên trời. Vì Ngài ban nắng cho người ác lẫn người thiện, ban mưa cho người công chính lẫn kẻ bất công. ⁴⁶Nếu các con căm hỉ yêu những người yêu mình thì tốt đẹp gì đâu? Người gian ác ^b cũng yêu nhau lối ấy. ⁴⁷Nếu các con chỉ kết thân với anh em mình thì có hơn gì người khác? Người ngoại đạo cũng kết thân như thế. ⁴⁸Các con phải toàn hảo như Cha các con trên trời.

6

Cứu Tế

“Phải thận trọng! Đừng phò trương các ác việc từ thiện của mình, vì như thế các con sẽ mất phần thưởng của Cha

^a mắt đền mắt, răng đền răng (Lê-vi 24:20)

^b Nt người thu thuế

các con trên trời. ²Khi các con bố thí, đừng g khua chiêng gióng trống cho người ta c hứ ý ca ngợi như bọn đạo đức giả thường làm trong hội trường và ngoài phố chợ. T a cho các con biết, bọn ấy không còn đượ c khen thưởng gì đâu.^a ³Nhưng khi tay p hải các con cứu tế, đừng để tay trái biết; ⁴ nên giữ cho kín đáo. Cha các con là Đấng biết mọi việc kín đáo sẽ thưởng cho các con.

Cầu Nguyện

⁵“Khi các con cầu nguyện, đừng bắt ch ước bọn đạo đức giả đứng cầu nguyện giữ a phố chợ và trong hội trường, cốt cho m ọi người trông thấy. Ta cho các con biết, bọn đó không còn được thưởng gì đâu.^a ⁶ Nhưng khi các con cầu nguyện, nên vào p hòng riêng đóng cửa lại, kín đáo cầu ngu yện với Cha trên trời. Cha các con biết hế t mọi việc kín đáo sẽ thưởng cho các con.

⁷“Khi cầu nguyện, các con đừng lải nh ải nhiều lời như người ngoại đạo, vì họ tư ờng phải lập đi lập lại lời cầu nguyện mới linh nghiệm. ⁸Đừng bắt chước họ, vì Cha các con biết rõ nguyện vọng các con trướ c khi các con cầu xin!

⁹“Vậy, các con nên cầu nguyện như sa u:

Lạy Cha yêu quý trên trời,
Danh Cha được tôn thánh khắp nơi!

¹⁰Xin Nước Cha đến,
Ý muốn của Cha được thực hiện,
Dưới đất cũng như trên trời.

¹¹Xin cho chúng con đủ ăn hằng ngày.

¹²Xin tha thứ hết lỗi lầm chúng con,
Như chúng con tha lỗi cho người.

¹³Xin đừng đưa chúng con vào vòng cám dỗ,

Nhưng giải cứu chúng con khỏi điều gian ác.^b

¹⁴Cha các con trên trời sẽ tha lỗi các c on, nếu các con tha lỗi cho người khác; ¹⁵ nhưng nếu các con không tha thứ, Ngài c ũng sẽ không tha thứ các con.

Nhịn Ăn

¹⁶“Khi nhịn ăn, các con đừng đóng kịc h, để mặt mày hốc hác tiêu tụy như bọn đ ạo đức giả. Ta cho các con biết, bọn ấy k hông còn được thưởng gì đâu. ¹⁷Nhưng k hi các con nhịn ăn, phải rửa mặt, chải đầu . ¹⁸Như thế, ngoài Cha trên trời, không ai biết các con đang đói. Cha các con, là Đ ấng biết hết mọi việc kín đáo, sẽ thưởng c ho các con.

Của Cải Bất Diệt

¹⁹“Đừng tích trữ của cải dưới đất, dễ bị hư hỏng, hủy hoại^c và trộm cắp. ²⁰Hãy tí ch trữ của cải trên trời, chẳng bị hư hỏng , hủy hoại^c hay trộm cắp bao giờ. ²¹Vì củ a cải các con để đâu, lòng các con sẽ bị t hu hút vào đó.

Ánh Sáng

²²“Mắt là ngọn đèn của thân thể. Nếu mắt các con sáng suốt, cả con người mới t rong sạch.^d ²³Nhưng nếu mắt bị quáng lờ a, cả con người sẽ tối tăm, và cảnh tối tâ m này thật là khủng khiếp!

Thượng Đế và Tiền Của

²⁴“Các con không thể làm tôi hai chủ, vì sẽ ghét chủ này và yêu chủ kia, trọng chủ này và khinh chủ khác. Các con khôn g thể phụng sự cả Thượng Đế lẫn Thần T ài.

^a Nt đã được phần thưởng của mình rồi

^b Ctd Người tội ác

^c Nt mới, ten rí làm hư

^d Nt sáng láng

MÃ-THI 6:25

²⁵“Ta khuyên các con đừng lo âu vì vấn đề cơm áo. Đời sống không quý hơn cơm nước sao? Thân thể không trọng hơn quần áo sao? ²⁶Các con xem loài chim bay liệng trên trời: chúng chẳng gieo, gặt, cũng chẳng tích trữ vào kho; thế mà chúng vẫn sống, vì Cha các con trên trời nuôi chúng. Các con không có giá trị hơn loài chim sao? ²⁷Trong các con, có ai lo âu mà kéo dài đời mình thêm được một giờ không?”

²⁸“Sao các con lo âu về quần áo? Hãy xem hoa huệ ngoài đồng; chúng chẳng làm việc nặng nhọc, cũng chẳng xe tơ kéo chỉ. ²⁹Thế mà giàu có sang trọng như vua Sa-lô-môn cũng không được mặc áo đẹp bằng hoa huệ. ³⁰Cỏ hoa ngoài đồng là loài sớm nở tối tàn, mà Thượng Đế còn cho mặc đẹp như thế, lẽ nào Ngài không cung cấp y phục cho các con đầy đủ hơn sao? Tại sao các con thiếu đức tin đến thế?^a ^{31,32}Vậy các con đừng lo âu về cơm áo, là những thứ ngoài ngoài đạo mải lo tìm kiếm, vì Cha các con trên trời thừa biết nhu cầu của các con. ³³Nhưng trước hết các con phải tìm kiếm Thượng Đế, để được Ngài tha tội và ngự trị trong lòng;^b Ngài sẽ cung cấp đầy đủ mọi nhu cầu cho các con. ³⁴Vì thế, các con đừng lo âu về tương lai. Ngày mai sẽ lo việc ngày mai; nỗi khổ nhọc từng ngày cũng đã đủ rồi.

7

Lên Án

“Đừng lên án ai, các con sẽ khỏi bị lên án. ²Vì các con lên án người ta cách nào, họ sẽ lên án các con cách ấy; các con lường cho người ta mức nào, họ sẽ theo mức ấy lường lại cho các con. ³Sao các con nhìn thấy cái dằm trong mắt người khác, mà không

biết có cả khúc gỗ trong mắt mình? ⁴Sao các con dám nói: ‘Để tôi lấy giúp cái dằm trong mắt anh.’ trong khi khúc gỗ vẫn nằm trong mắt mình? ⁵Hạng đạo đức giả! Trước hết phải lấy khúc gỗ ra khỏi mắt mình, mới có thể thấy rõ và giúp đỡ người khác.

⁶“Đừng đưa vật thánh cho người truyết, ^c đừng trao châu ngọc cho kẻ khờ dại,^d vì họ sẽ chà đạp rồi quay lại đá kích, xâu xé các con.

Xin, Tìm, Gõ Cửa

⁷“Hãy xin, sẽ được; hãy tìm, sẽ gặp; hãy gõ cửa, cửa sẽ mở ra. ⁸Vì bất kỳ ai xin sẽ được; ai tìm sẽ gặp; và cửa sẽ mở cho người nào gõ. ⁹Có người cha nào khi con mình xin bánh mà cho đá, ¹⁰hay xin cá lại cho rá n? ¹¹Các con vốn là người xấu xa còn biết cho con mình vật tốt, huống chi Cha các con trên trời chẳng ban vật tốt cho người cầu xin Ngài sao?”

¹²“Hãy làm cho người khác điều các con muốn người ta làm cho mình.’ Câu này đúc kết luật pháp Mai-sen và các sách tiên tri.

Cửa Hẹp

¹³“Hãy đi qua cửa hẹp vào Nước Trời, vì cửa rộng và đường thênh thang dẫn xuống ống địa ngục; quá nhiều người chọn lối đi để dãi đó! ¹⁴Còn cửa hẹp và đường chật dẫn vào Nguồn Sống, lại có ít người tìm thấy.

Phân Biệt Chân Giả

¹⁵“Phải đề phòng các giáo sư giả đội lối thiên hiền lành, trà trộn vào hàng ngũ các con, kỳ thực chỉ là muông sói hay cắn xé. ¹⁶Cứ nhìn vào hành động mà

^a *Nt những người có đức tin nhỏ bé!*

^b *Nt tìm kiếm Nước và sự công chính của Ngài*

^c *Nt chó*

^d *Nt heo*

nhận ra chúng nó, chẳng khác nào xem quả biết cây. Bụi gai độc chẳng bao giờ sinh quả nhỏ; gai xương rồng^a không hề sinh quả nhân.^b ¹⁷Vì cây lành sinh quả lành; cây độc sinh quả độc. ¹⁸Loại cây lành trong vườn chẳng bao giờ sinh quả độc; còn loại cây độc cũng chẳng sinh quả lành. ¹⁹Cây nào không sinh quả lành đều bị chủ đốn bỏ và đốt đi. ²⁰Vậy, các con có thể nhận ra bọn giáo sư giả nhờ xem hành động của chúng.

²¹“Không phải người nào gọi Ta là Chúa cũng được vào Nước Trời; chỉ những người vâng theo ý Cha Ta trên trời mới được vào đó. ²²Trong ngày Phán Xét^c sẽ có nhiều người phản trần: “Thưa Chúa, chúng tôi đã giới thiệu Chúa cho nhiều người, đã dùng Danh Chúa để đuổi quỷ và làm nhiều phép lạ.” ²³Nhưng Ta sẽ đáp: “Ta không hề biết các ngươi! Lui ngay cho khuất mắt Ta, vì các ngươi chỉ làm việc gian ác!”

Xây Nhà Trên Vàng Đá

²⁴“Ai nghe lời Ta và thực hành mới là người khôn ngoan, giống như người xây nhà trên vàng đá vững chắc. ²⁵Đến mùa mưa nước lũ, gió bão thổi mạnh tàn phá, nhưng ngôi nhà không sụp đổ, vì đã xây trên vàng đá.

²⁶“Còn ai nghe lời Ta mà không thực hành là người khờ dại, chẳng khác gì xây nhà trên bãi cát. ²⁷Đến mùa mưa nước lũ, gió bão thổi tới tàn phá, ngôi nhà sụp đổ, hư hại nặng nề.”

²⁸Dân chúng nghe xong, đều ngạc nhiên về lời dạy của Chúa. ²⁹Vì Ngài giảng dạy đầy uy quyền, khác hẳn các thầy dạy luật Do Thái.

^a Ctd gai thảo nhĩ

^b Nt quả vả

^c Nt ngày ấy

8

Người Cùi Được Lành

Khi Chúa xuống núi, có đoàn dân đông đi theo. ²Một người cùi đến gần, quỳ trước mặt Chúa, nài xin: “Nếu Chúa vui lòng, Chúa có thể chữa cho con lành bệnh.”

³Chúa Giê-xu đưa tay sờ người cùi và bảo: “Ta sẵn lòng, lành bệnh đi.” Lập tức bệnh cùi biến mất.

⁴Chúa căn dặn: “Con đừng cho ai biết, nhưng cứ đến ngay thầy tế lễ xin khám bệnh và dâng lễ vật như luật pháp Moai-sen ấn định, để chứng tỏ cho mọi người biết con được lành.”

Đức Tin Lớn

⁵Khi Chúa vào thành Ca-bê-nam, một viên đại đội trưởng La Mã đến cầu cứu: ⁶“Thưa Chúa, đây tớ của tôi đang nằm bại liệt ở nhà, đau đớn lắm.”

⁷Chúa đáp: “Ta sẽ đến chữa lành cho.”

⁸Đại đội trưởng thưa: “Chúa không phải đến, vì tôi không xứng đáng rước Chúa về nhà. Chúa chỉ cần đứng đây truyền lệnh, đây tớ sẽ được lành. ⁹Tôi biết rồi, vì tôi thuộc quyền thượng cấp, và dưới quyền tôi cũng có nhiều binh sĩ. Tôi bảo tên này ‘Đi,’ nó liền đi; bảo tên kia ‘Đến,’ nó liền đến; tôi bảo đây tớ ‘Làm việc này,’ nó liền vâng lời. Tôi biết Chúa có quyền; Chúa chỉ truyền lệnh, bệnh đây tớ sẽ lành.”

¹⁰Chúa Giê-xu ngạc nhiên quay lại bảo đoàn dân: “Thật, trong cả xứ Y-sơ-ra-ên, Ta cũng chưa thấy ai có đức tin như người này. ¹¹Ta cho các ngươi biết: Sẽ có nhiều người từ các dân tộc khắp thế giới đến dự tiệc trên Nước Trời với Áp-ra-ham, Y-sác và Gia-cốp.

¹²Trong khi đó, nhiều người Y-sơ-ra-ên được gọi là ‘con dân Nước Trời’ lại bị quàng ra chỗ tối tăm, là nơi đầy tiếng than khóc và nghiêng răng.”

¹³Chúa bảo viên đại đội trưởng: “Ngươi ơi cứ an tâm về nhà! Việc xảy ra đúng như điều ngươi tin.” Ngay giờ đó, người đã y tở được lành.

Chúa Chữa Lành Nhiều Người Bệnh

¹⁴Chúa Giê-xu vào nhà Phê-rô. Bà già a Phê-rô đang sốt nặng, nằm trên giường g bệnh. ¹⁵Chúa nắm tay bà, con sốt liền dứt. Bà đứng dậy phục vụ Chúa.

¹⁶Tối hôm ấy, người ta đem nhiều người bị quỷ ám đến gặp Chúa. Chúa chỉ quở một lời, các quỷ liền xuất. Ngài cũng chữa lành mọi người bệnh tại đó, ¹⁷đúng như tiên tri Ê-sa đã viết: “Người đã mang tật nguyên của chúng ta, gánh bệnh hoạn thay chúng ta.”^a

Theo Chúa Cách Nào?

¹⁸Thấy đoàn dân đứng chung quanh quá đông, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ sửa soạn vượt biển. ¹⁹Một thầy dạy luật đến thưa với Chúa: “Thưa Thầy, dù Thầy đi đâu, tôi cũng xin theo.” ²⁰Chúa đáp: “Con cáo có hang, chim trời có tổ, nhưng Ta^b không có chỗ gối đầu!”

²¹Một môn đệ tỏ vẻ do dự: “Thưa Chúa, đợi khi nào cha con mất,^c con sẽ theo Chúa.” ²²Nhưng Chúa đáp: “Con cứ theo Ta ngay. Để những người chết phần tâm linh lo mai táng người chết của họ.”

^a Ê-sa 53:4
^b Ni Con Loài Người
^c Ctd xin để con đi chôn cất cha con trước đã

Đẹp Yên Trận Bão

²³Chúa và các môn đệ xuống thuyền, vượt biển qua bờ bên kia. ²⁴Thình lình có trận bão nổi lên, sóng cao hơn nóc thuyền. Nhưng Chúa Giê-xu đang ngủ. ²⁵Các môn đệ đến đánh thức Ngài, hốt hải thưa: “Chúa ơi, xin cứu chúng con, chúng con chết mất!” ²⁶Chúa Giê-xu đáp: “Sao các con sợ hãi thế? Đức tin các con thật kém cỏi.” Chúa đứng dậy quở gió và biển; lập tức biển lặng gió yên. ²⁷Các môn đệ kinh ngạc hỏi nhau: “Người là ai, mà gió và biển cũng phải vâng lời?”

Đuổi Quỷ

²⁸Qua đến bờ biển vùng Ga-đa-ren, có hai người bị quỷ ám đến gặp Chúa. Họ sống ngoài nghĩa địa, hung dữ đến nỗi chẳng ai dám đi ngang qua đó. ²⁹Họ kêu u la: “Con Thượng Đế! Ngài đến đây làm gì? Chua đến lúc Ngài hình phạt chúng tôi đâu!”

³⁰Gần đó có bầy heo đông đang ăn. ³¹Bọn quỷ nài ni Chúa: “Nếu Ngài đuổi chúng tôi, thì xin cho chúng tôi nhập vào bầy heo.” ³²Chúa ra lệnh: “Đi ra!” Chúng ra khỏi hai người, nhập vào bầy heo. Cả bầy heo liền lao đầu qua bờ đá, rơi xuống biển, chết chìm dưới nước.

³³Bọn chăn heo chạy vào thành phố báo cáo. Mọi người trong thành kéo ra xem Chúa Giê-xu. Khi nhìn thấy Chúa, họ nài xin Ngài đi nơi khác.

9

Người Bại

Chúa Giê-xu xuống thuyền vượt biển về thành Ca-bê-nam, là nơi Ngài thường cư trú.^d ²Người ta mang đến một người

^d Ni thành phố của Ngài

bại nằm trên cang. Thấy đức tin của họ, Chúa bảo người bại: “Vui lên con! Tội lỗi con được tha rồi!”

³Mấy thầy dạy luật nghĩ thầm: “Ông này phạm thượng quá! Không lẽ ông tự cho mình là Thượng Đế sao?”

⁴Độc được ý tưởng họ, Chúa Giê-xu liền hỏi: “Sao các người nghĩ như thế? ^{5,6}Trong hai việc tha tội và chữa bệnh, việc nào dễ hơn? Để các người biết Chúa Cứu Thế^a ở trần gian có quyền tha tội, Ta sẽ chữa lành người bại này.” Chúa quay lại bảo người bại: “Con đứng dậy, đem cang về nhà.” ⁷Người bại liền vùng dậy đi về nhà.

⁸Thấy việc xảy ra, dân chúng đều kinh sợ. Họ ca ngợi Thượng Đế đã ban quyền năng phi thường cho loài người.

Mã-thi Theo Chúa

⁹Trên đường đi, Chúa Giê-xu thấy Mã-thi đang làm việc tại sở thu thuế. Chúa gọi: “Con hãy theo Ta,” Mã-thi liền đứng dậy theo Ngài.

¹⁰Chúa Giê-xu và các môn đệ ăn tối tại nhà Mã-thi. Có nhiều người thu thuế và người mang tiếng xấu trong xã hội ngồi ăn chung với Chúa. ¹¹Mấy thầy Biệt Lập bất bình, đến chất vấn các môn đệ Ngài: “Sao Thầy các anh ngồi ăn với hạng người xấu xa đó?”

¹²Chúa Giê-xu đáp: “Vì người bệnh mới cần y-sĩ, chứ người khỏe mạnh không cần.” ¹³Ngài tiếp: “Thôi, các người cứ đi, học tập ý nghĩa câu Thánh Kinh này:

‘Ta chẳng muốn sinh tể, lễ vật;

Ta chỉ muốn lòng nhân từ.’^b

Ta đến trần gian không phải để thuyết giảng cho người thánh thiện, nhưng để

kêu gọi người có tội quay về Thượng Đế.”

Nhịn Ăn Đúng Lúc

¹⁴Một hôm, các môn đệ của Giảng đến hỏi Chúa Giê-xu: “Tại sao môn đệ của Thầy không nhịn ăn, còn chúng tôi và các thầy Biệt Lập đều nhịn ăn?”

¹⁵Chúa Giê-xu đáp: “Bạn chẳng rẻ có buồn rầu nhịn ăn trong ngày cưới không? Chỉ khi nào chẳng rẻ ra đi, họ mới không thiết gì đến ăn uống nữa.

¹⁶“Không ai vá miếng vá mới vào áo cũ, vì miếng vá sẽ toạc ra, đường rách càng rộng hơn. ¹⁷Cũng không ai đổ rượu mới vào bầu da cũ, vì bầu da sẽ nứt, rượu chảy hết, mà bầu cũng không dùng được nữa. Muốn giữ cho lâu dài, rượu mới phải đổ vào bầu mới.”

Người Đàn Bà và Đứa Bé

¹⁸Chúa Giê-xu đang giảng dạy, viên quản lý hội trường Do Thái đến quỳ lay trước mặt Ngài, thưa: “Con gái tôi vừa chết! Xin Thầy đến đặt tay trên mình nó, cho nó sống lại.”

¹⁹Chúa Giê-xu và các môn đệ đến nhà ông quản lý. ²⁰Một người đàn bà mắc bệnh băng huyết đã mười hai năm đi theo sau, sờ tròn áo Chúa, ²¹vì bà tự nghĩ: “Chỉ sờ tròn áo Chúa là ta lành bệnh!”

²²Chúa Giê-xu quay lại, nhìn thấy bà liền bảo: “Con gái ta ơi, con cứ an tâm! Đức tin của con đã chữa con lành.” Ngay lúc ấy, bà được lành bệnh.

²³Vào nhà viên quản lý hội trường, nhìn thấy phường nhạc nhà đám và dân chúng tụ tập huyền não, ²⁴Chúa bảo: “Đi chỗ khác. Em bé chỉ ngủ chứ không chết đâu.” Họ quay lại chế nhạo Ngài.

²⁵Khi đám đông đi khỏi, Chúa vào bên giường đứa bé, nắm tay nó; nó liền đ

^a Nt Con Loài Người

^b Ô-sê 6:6

ứng dậy, lành mạnh như thường. ²⁶Tin ấy được loan truyền khắp nơi.

Hai Người Mù

²⁷Chúa Giê-xu đang đi, hai người mù ù theo sau, kêu xin: “Lạy Con vua Đavít, xin thương xót chúng con.”

²⁸Khi Chúa vào nhà, họ cũng theo và o. Chúa hỏi: “Các con tin Ta có quyền chữa lành cho các con không?” Họ đáp: “Thưa Chúa, chúng con tin.”

²⁹Chúa sờ mắt hai người, rồi bảo: “Théo đức tin các con, mắt các con phải được lành.” ³⁰Lập tức mắt hai người thấy rõ. Chúa bảo họ không được nói cho ai biết; ³¹nhưng vừa ra khỏi nhà, họ đồn Danh Chúa khắp nơi.

Người Câm

³²Họ vừa đi khỏi, người ta mang đến cho Chúa một người câm bị quỷ ám. ³³Chúa đuổi quỷ; người câm liền nói được. Dân chúng kinh ngạc bảo nhau: “Đây là việc dị thường chưa từng thấy!”

³⁴Nhưng các thầy Biệt Lập bình phẩm: “Ông ấy dùng quyền của quỷ vương mà trừ quỷ.”

Lòng Thương Vô Hạn

³⁵Chúa Giê-xu đi khắp các thành phố, làng mạc trong vùng, giảng dạy trong các hội trường, công bố Phúc Âm Nước Trời. Đến nơi nào, Ngài cũng chữa lành mọi bệnh tật. ³⁶Thấy nhân dân đông đảo, Chúa động lòng thương xót, vì họ yếu đuối khốn khổ, tản lạc bơ vơ chẳng khác đàn chiên không có người chăn.

³⁷Chúa bảo các môn đệ: “Mùa gặt thật trũng, song thợ gặt còn ít. ³⁸Các con hãy cầu xin Chủ mùa gặt đưa thêm nhiều thợ gặt vào đồng lúa của Ngài.”

10

Mười Hai Sứ Đồ

Chúa Giê-xu gọi mười hai sứ đồ đến gần, cho họ quyền năng đuổi quỷ và chữa bệnh. ²Đây là tên mười hai sứ đồ:

Si-môn (Chúa đặt tên là Phê-rô) ;

Anh-rê, em Si-môn;

Gia-cơ, con Xê-bê-đê;

Giăng, em Gia-cơ;

³Phi-líp;

Ba-thê-lâm;

Thô-mai;

Mã-thi, người thu thuế;

Gia-cơ, con An-phê;

Tha-đê;

⁴Si-môn, đảng viên Xê-lốt;^a và

Giu-đa Ích-ca-ri-ốt (người phản Chúa sau này).

⁵Chúa sai mười hai sứ đồ lên đường và căn dặn: “Đừng đi đến các dân ngoại quốc hoặc vào các thành phố người Sa-ma-ri; ⁶nhưng trước hết hãy đi tìm các con chiên thất lạc của nhà Y-sơ-ra-ên, ⁷loan báo cho họ biết Nước Trời đã đến gần, ⁸chữa lành bệnh tật, trị chứng phong cùi, khiến người chết sống lại, đuổi quỷ khỏi người bị ám. Các con đã được ban tặng quyền năng, nên hãy phục vụ miễn phí cho nhân dân.

⁹“Đừng mang theo vàng, bạc, tiền đồng, ¹⁰túi hành trang. Đừng đem dư áo còng, giày dép, gậy đi đường, vì các con không đáng được người ta săn sóc, tiếp đãi.

¹¹Khi vào thành phố hay xã

^a *Đảng chính trị ái quốc, nhằm lật đổ chính quyền đế quốc La Mã*

thôn nào, nên tìm đến nhà người chân t hành xứng đáng, ở lại đó cho đến khi đi nơi khác. ¹²Khi xin phép ở lại, phải t ỏ tình thân thiện. ¹³Nếu thấy họ xứng đ áng, các con cầu phúc lành cho họ; nếu không, phúc lành sẽ trở về các con. ¹⁴Nếu nhà nào hay thành nào không tiế p rước, nghe lời các con, thì cứ giữ áo r a đi,^a để chứng tỏ rằng các con không c òn chịu trách nhiệm về số phận của họ . ¹⁵Ta nói quả quyết, đến ngày Phán X ét, các thành phố gian ác như Sô-đôm v à Gô-mô còn đáng được dung thứ hơn thành ấy.

¹⁶“Này, Ta sai các con đi như chiến v ào giữa bầy muông sói. Phải thận trọng như rắn, và hiền lành như bồ câu. ¹⁷Phả i đề phòng! Người ta sẽ bắt giải các con ra tòa, đánh đập các con giữa hội trường. ¹⁸Vì Ta, họ sẽ giải các con đến trước mặt các vua và tổng trấn. Đó là cơ hội để các con nói về Ta cho họ và cho các dân tộc nước ngoài. ¹⁹Khi bị đưa ra tòa, các con đừng lo phải nói những gì, vì đ úng lúc, Thánh Linh sẽ cho các con nh ững lời đối đáp thích hợp. ²⁰Lúc ấy khỏ ng phải các con nói nữa, nhưng chính T hánh Linh của Cha các con trên trời sẽ nói qua môi miệng các con.

²¹“Anh sẽ phản bội, đem nộp em ch o người ta giết; cha sẽ nộp con; con cái sẽ phản nghịch, đưa cha mẹ vào chỗ ch ết. ²²Mọi người sẽ ganh ghét các con, v ì các con là môn đệ Ta. Ai nhẫn nhục c hịu đựng cho đến cuối cùng sẽ được cứu

²³“Nếu các con bị khùng bố trong thàn h này, nên trốn qua thành khác. Trước kh

i các con đi khắp các thành trong nước,^b Ta^c đã đến rồi.

²⁴“Môn đệ không hơn thầy; tôi tớ kh ông hơn chủ. ²⁵Cùng lắm, môn đệ chịu khổ nhục bằng thầy, tôi tớ bị hành hạ bằ ng chủ.^d Người ta dám gọi Ta là quý vư ong,^e còn có tên xấu nào họ chẳng đem gán cho các con?

Nên Sợ Ai?

²⁶“Đừng sợ họ, vì chẳng có gì che gi ấu mãi; tất cả các bí mật đều sẽ được cô ng bố cho mọi người.

²⁷“Những điều Ta dạy các con ban đê m, nên công bố giữa ban ngày; những lờ i Ta thì thầm bên tai, cứ loan báo cho m ọi người biết.^f

²⁸“Đừng sợ những người muốn giết h ại các con, vì họ chỉ có thể giết thể xác, mà không giết được linh hồn. Phải sợ T hượng Đế, vì Ngài có quyền hủy diệt cả thể xác lẫn linh hồn trong hỏa ngục. ²⁹Hai con chim sẽ chỉ bán một xu; nhưng nếu Cha các con không cho phép, chẳn g một con nào rơi xuống đất. ³⁰Ngài bi ết cả số tóc trên đầu các con. ³¹Đừng lo sợ, vì các con quý hơn chim sẻ.

Yêu Ai Hơn?

³²“Ai công khai xưng mình là môn đ ệ Ta,^g Ta cũng sẽ công nhận họ trước m ặt Cha Ta trên trời. ³³Còn ai công khai chối bỏ Ta, Ta cũng sẽ chối bỏ họ trước mặt Cha Ta trên trời.

^a Nt phải bụi dưới chân

^b Nt Y-sơ-ra-ên

^c Nt Con Loài Người

^d Nt môn đệ được bằng thầy, tôi tớ được bằng chủ là đủ

^e Nt gọi chủ nhà là Beelzeboúl

^f Nt trên mái nhà

^g Nt ai xưng Ta trước mặt người ta

MÃ-THI 10:34

³⁴“Đừng tưởng Ta đến để đem hòa bình cho thế giới. Không, Ta đến để chia loài người làm hai.”^a ³⁵Vì Ta, bất hòa sẽ diễn ra giữa con trai với cha, con gái với mẹ, con dâu với mẹ chồng. ³⁶Kẻ thù không ở đâu xa, nhưng ở ngay trong nhà. ³⁷Nếu các con yêu cha mẹ hơn Ta, thì các con không đáng làm môn đệ Ta. Ai yêu con trai con gái mình hơn Ta cũng không đáng làm môn đệ Ta. ³⁸Nếu các con không vác cây thập tự mình theo Ta, thì các con không đáng làm môn đệ Ta.

³⁹“Ai tham sống sợ chết sẽ mất mạng; nhưng ai hy sinh tính mạng vì Ta sẽ được sống.

⁴⁰“Ai tiếp rước các con là tiếp rước Ta; ai tiếp rước Ta là tiếp rước Thượng Đế, là Đấng sai Ta đến. ⁴¹Nếu các con tiếp rước một nhà tiên tri vì tôn trọng người của Thượng Đế, thì các con sẽ nhận phần thưởng như nhà tiên tri. Nếu các con tiếp rước một người công chính vì tôn trọng đức công chính, thì các con sẽ nhận phần thưởng như người công chính. ⁴²Nếu các con cho một người hèn mọn này uống một chén nước lạnh vì người ấy là môn đệ Ta, thì chắc chắn các con sẽ được tưởng thưởng.”

11

Thác Mắc của Giăng Báp-tít

Dặn bảo mười hai sứ đồ xong, Chúa Giê-xu đi vào các thành phố miền đó giảng dạy.

²Giăng Báp-tít ở trong tù, nghe mọi việc Chúa Cứu Thế đã làm, liền sai các môn đệ mình đến hỏi Chúa: ³“Thầy có

phải là Chúa Cứu Thế không? Hay chúng tôi còn phải chờ đợi Đấng khác?”

⁴Chúa Giê-xu đáp: “Cứ về thuật lại cho Giăng mọi việc các người chứng kiến tại đây: ⁵Người mù được thấy, người què được đi, người cùi được sạch, người điếc được nghe, người chết sống lại và người nghèo được nghe giảng Phúc Âm. ⁶Cũng nhắc cho Giăng lời này: ‘Phúc cho người nào không nghi ngờ Ta.’”^c

⁷Sau khi môn đệ Giăng đi khỏi, Chúa Giê-xu bình luận về Giăng cho dân chúng nghe: “Khi tìm Giăng trong đồng hoang, các người mong sẽ gặp một người như thế nào? Người yếu ớt như lau sậy ngã theo chiều gió? ⁸Hay người ăn mặc sang trọng? Không, người ăn mặc sang trọng chỉ sống trong cung điện. ⁹Hay các người đi tìm một nhà tiên tri? Đúng, Giăng chẳng những là nhà tiên tri, mà còn quan trọng hơn nữa! ¹⁰Vì Thánh Kinh đã chép về Giăng:

‘Này Ta sai sứ giả Ta đi trước Con, Người sẽ dọn đường cho Con.’

¹¹“Ta nói quả quyết, trong đời này chẳng có ai lớn hơn Giăng; nhưng trong Nước Trời, người nhỏ nhất còn lớn hơn Giăng. ¹²Từ khi Giăng truyền giảng và làm báp-tem đến nay, có vô số người nhiệt thành lũ lượt kéo vào Nước Trời,^d ¹³vì tất cả luật pháp và lời tiên tri đều được công bố cho đến thời đại Giăng. ¹⁴Nhớ rõ hơn, Giăng chính là ‘Ê-li’ mà các tiên tri loan báo sẽ đến vào giai đoạn khởi đầu của Nước Trời. ¹⁵Ai có tai, nên lắng nghe.

^a Nt đem gươm

^b Nt đứa nhỏ này

^c Nt không vấp ngã vì Ta

^d Cđ Nước Trời đã bị bạo lực xâm lấn, và người dùng bạo lực chiếm lấy Nước Trời

16“Ta có thể so sánh thế hệ này với ai? Họ giống như đám trẻ chơi ngoài phố trá ch nhau: 17‘Bọn tao diễn trò vui, thì bay không thích; mà diễn trò buồn, thì bay cũ ng không ưa!’ 18Thấy Giăng thường nhịn ăn, nhịn uống, họ bảo: ‘Ông ấy khùng!’^a 19Thấy Ta^b ăn uống, họ lại chỉ trích: ‘Người này ham ăn mê uống, kết bạn với bọn người tội lỗi xấu xa.’ Nhưng phải chờ xem kết quả, mới biết thế nào là khôn ngoan t hật.”^c

Các Thành Phố Khước Từ Chúa

20Rồi Chúa khởi sự lên án những thành phố đã chứng kiến rất nhiều phép lạ Chúa làm, nhưng vẫn ngoan cố không chịu ăn năn quay về Thượng Đế:

21“Khốn cho thành Cô-ra-xin! Khốn cho thành Bết-sai-đa! Vì nếu các phép lạ Ta làm nơi đây được thực hiện tại các thành Ty-rơ và Si-đôn, dân hai thành ấy hẳn đã mặc áo gai, rắc tro lên đầu để tỏ lòng ăn năn từ lâu rồi. 22Đến ngày Phán Xét cuối cùng, Ty-rơ và Si-đôn còn đáng được dung thứ hơn Cô-ra-xin và Bết-sai-đa. 23Còn thành Ca-bê-nam được đem lên tận trời sao? Không, nó sẽ bị ném xuống hỏa ngục. Vì nếu các phép lạ Ta làm tại đây được thực hiện tại thành Sô-đôm, hẳn thành ấy còn tồn tại đến ngày nay. 24Đến ngày Phán Xét cuối cùng, Sô-đôm còn đáng được dung thứ hơn Ca-bê-nam!”

Đến Với Chúa Sẽ Được Nghỉ Ngơi

25Lúc ấy, Chúa Giê-xu cầu nguyện: “T hưa Cha, là Chúa Tể vũ trụ, Con tạ ân Cha, vì Cha đã giấu kín chân lý đối với người tự cho là khôn ngoan, để tiết lộ cho con trẻ biết. 26Thưa Cha, việc ấy đã làm Cha hài lòng.

27“Cha Ta đã giao hết mọi việc cho Ta . Chỉ một mình Cha biết Con, cũng chỉ một mình Con, và những người được Con tiết lộ cho, biết Cha mà thôi.

28“Những ai đang nhọc mệt và nặng gánh nh ưu tư, hãy đến với Ta, Ta sẽ cho các con được nghỉ ngơi. 29Ta có lòng khiêm tốn, dịu dàng; hãy mang ách của Ta và học theo Ta, thì các con sẽ được an nghỉ trong tâm hồn. 30Vì ách Ta êm dịu và gánh Ta nhẹ nhàng.”

12

Chúa của Ngày Lễ

Một hôm, nhằm ngày thứ bảy,^d là lễ cuối tuần của người Do Thái, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi ngang qua đồng lúa mì. Các môn đệ cúi gằm đầu hái bông lúa, vò ăn.

2Các thầy Biệt Lập nhìn thấy, liền phàn nàn với Chúa: “Môn đệ của Thầy làm thế trái luật. Không được hái lúa vào ngày thứ bảy!”

3Chúa Giê-xu đáp: “Các người chưa đọc chuyện vua Đa-vít và các bạn đồng hành bị đói sao? 4Vua vào trong Đền Thờ ăn bánh thánh dành riêng cho các thầy tế lễ, và chia cho các bạn cùng ăn. Việc ấy chẳng trái luật sao? 5Các người cũng chưa đọc sách luật Mai-sen nói về các thầy tế lễ phục vụ trong Đền Thờ phải làm việc ngày thứ bảy mà không mắc tội sao? 6Ta cho các người biết, tại đây có Đấng cao trọng hơn Đền Thờ.

7Nếu các người hiểu ý nghĩa câu Thánh Kinh:

‘Ta chẳng muốn sinh tế, lễ vật,
Ta chỉ muốn lòng nhân từ,’

^a Nt bị quỷ ám

^b Nt Con Loài Người

^c Nt sự khôn ngoan được con cái nó biện minh

^d Nt Sabbata (theo luật Do Thái, không ai được phép làm việc trong lễ ngày ấy)

hắn các người không còn lên án người vô tội. ⁸Vì Chúa Cứu Thế^a cũng là Chúa của ngày lễ.”^b

Người Teo Tay

⁹Chúa Giê-xu đến hội trường, ¹⁰gặp một người bị teo bàn tay. Người ta hỏi Chúa a: “Chữa bệnh trong ngày thứ bảy^b có hợp pháp không?” Họ muốn gài bẫy để tố cáo Ngài. ¹¹Chúa Giê-xu đáp: “Nếu chiêng của các người bị rơi xuống hố trong ngày lễ,^b các người có tìm cách cứu nó lên ngay hôm ấy không? ¹²Con người còn quý trọng hơn chiêng biết bao! Phải, làm việc thiện trong ngày lễ^b là hợp pháp.” ¹³Rồi Chúa bảo người teo tay: “Con xòe bàn tay ra.” Ông vâng lời; bàn tay teo liền được lành như tay kia.

¹⁴Các thầy Biệt Lập bỏ về, họp nhau để tìm mưu giết Chúa.

Đầy Tớ của Thượng Đế

¹⁵Biết ý định họ, Chúa Giê-xu rời khỏi hội trường. Dân chúng kéo nhau theo Chúa rất đông. Ngài chữa lành mọi người bệnh, ¹⁶và bảo họ đừng cho người khác biết về Ngài.

¹⁷Việc ấy xảy ra đúng theo lời tiên tri Ê-sa:

¹⁸“Đây là Đầy Tớ Ta, được Ta lựa chọn,
Là Người Ta yêu quý, làm Ta hài lòng.
Ta sẽ đổ Thánh Linh trên Người,
Người sẽ xét xử các dân tộc.

¹⁹Người sẽ chẳng tranh giành, kêu la,
Cũng chẳng lớn tiếng ngoài
đường phố.

²⁰Người sẽ chẳng tiêu diệt kẻ yếu,

Cũng chẳng dập tắt hy vọng mong manh,

Cho đến lúc Người đưa công lý đến cước toàn thắng.

²¹Danh Người sẽ là nguồn hy vọng cho mọi dân tộc.”^c

Chúa Thánh Quý Vương

²²Người ta mang đến Chúa Giê-xu một người bị quỷ ám, đã câm lại mù. Được Chúa hứa chữa lành, người ấy liền nói và thấy được. ²³Dân chúng kinh ngạc bảo nhau: “Ông này chắc là Chúa Cứu Thế!”^d

²⁴Nhưng các thầy Biệt Lập bảo: “Ông ấy dùng quyền của quỷ vương^e để đuổi quỷ.”

²⁵Biết dụng ý của họ, Chúa giảng giải: “Một quốc gia chia rẽ phải bị tiêu diệt; một thị thành phố hay một gia đình chia rẽ cũng không thể bền vững.

²⁶“Nếu Sa-tan đuổi Sa-tan đi, thì nước nó bị chia rẽ và tự tiêu diệt. ²⁷Nếu Ta nhờ quyền năng Sa-tan để đuổi quỷ, môn đệ các người sẽ nhờ quyền năng nào? Chính họ sẽ xét xử các người. ²⁸Nhưng nếu Ta nhờ Thánh Linh của Thượng Đế để đuổi quỷ, thì Nước Trời đã đến với các người rồi! ²⁹Không ai vào nhà một người chủ nôm cồng bạo để giải phóng đám nô lệ mà trước hết không trói người ấy lại. Nếu không ông thắng Sa-tan, không ai đuổi quỷ sứ của nó được. ³⁰Ai không hợp tác với Ta là chống lại Ta; ai không quy tụ quanh Ta sẽ bị tản lạc.

^{31,32}“Mọi tội lỗi và lời phạm thượng của loài người đều có thể được tha thứ, ngay cả lời xúc phạm Chúa Cứu

^a Nt Con Loài Người

^b Nt Sabbata

^c Ê-sa 42:1-4

^d Nt Con vua Đa-vít

^e Nt Beelzeboul

Thế;^a nhưng ai xúc phạm đến Thánh Li nh sẽ chẳng bao giờ được tha, dù trong đời này hay đời sau.”

Xem Quả Biết Cây

³³“Nhờ xem quả mà biết cây. Cây lành h sinh quả lành, cây độc sinh quả độc. ³⁴Loài rắn độc kia, gian ác như các ngư ời làm sao nói được lời ngay thẳng tron g sạch? Vì do những điều chất chứa tron g lòng mà miệng nói ra. ³⁵Người tốt d o lòng thiện mà nói ra lời lành; người x ấu do lòng ác mà nói ra lời dữ. ³⁶Đến n gày Phán Xét cuối cùng, mọi người phả i khai hết những lời vô ích mình đã nói. ³⁷Lời nói sẽ định đoạt số phận mỗi ngư ời. Do lời nói, người này được tha bổng; ^a cũng do lời nói, người kia bị kết tội.”

Dấu Lạ Giô-na

³⁸Một hôm, các thầy dạy luật và Biệ t Lập đến thưa với Chúa Giê-xu: “Thưa Thầy, chúng tôi muốn xem Thầy làm đấ u lạ.”

³⁹Chúa Giê-xu đáp: “Thế hệ gian ác vô đạo này đòi xem dấu lạ, nhưng dấu lạ Giô-na đã đủ rồi. ⁴⁰Như Giô-na đã nằ m trong bụng cá ba ngày ba đêm, Ta^b sẽ vào lòng đất ba ngày ba đêm. ⁴¹Đến ng ày Phán Xét, dân Ni-ni-ve sẽ đứng lên b uộc tội thế hệ này. Vì khi Giô-na cảnh c áo, họ đã ăn năn lia bỏ tội ác, quay về T hượng Đế. Nhưng tại đây có Đấng lớn h ơn Giô-na, mà dân này không chịu ăn n ần! ⁴²Đến ngày Phán Xét, nữ hoàng Sê-ba^c sẽ đứng lên buộc tội thế hệ này, vì bà đã từ một nước xa xăm đến nghe lời lẽ khôn ngoan của vua Sa-lô-môn, nhưng

tại đây có Đấng lớn hơn Sa-lô-môn mà chẳng ai muốn nghe!

Quý Trở Về Lòng Ác

⁴³⁻⁴⁵“Thế hệ gian ác này giống như n gười bị quý ám. Khi quý ra khỏi, liền đế n vùng khô khan tìm nơi an nghỉ nhưng không tìm được. Quý tự nhủ: ‘Ta sẽ trở về với nạn nhân cũ.’ Lúc trở lại, thấy tá m lòng người ấy dọn dẹp sạch sẽ, nhưng vẫn còn vô chủ, quý liền rủ bầy quý kh ác độc ác hơn cùng vào chiếm cứ tá m lò ng ấy. Vậy, người ấy lâm vào tình trạng bi thảm hơn trước.”

Mẹ và Anh Em Chúa

⁴⁶Chúa Giê-xu đang giảng dạy dân chú ng, mẹ và các em Ngài đến đứng bên ngoà i muốn nói chuyện với Ngài. ⁴⁷Nghe báo cáo, ⁴⁸Chúa hỏi: “Ai là mẹ Ta? Ai là em T a?” ⁴⁹Ngài chỉ các môn đệ: “Đây là mẹ và anh em Ta. ⁵⁰Vì tất cả những người làm t heo ý muốn Cha Ta trên trời đều là anh c em, chị em và mẹ Ta.”

13

Ngụ Ngôn “Gieo Giống”

Cũng trong ngày đó, Chúa Giê-xu ra k hởi nhà, đến bờ biển. ²Dân chúng tụ tập r ất đông đảo, nên Chúa xuống một chiếc t huyền, ngồi đó giảng dạy, còn dân chúng đứng trên bờ, chăm chú nghe. ³Chúa dùn g nhiều ngụ ngôn dạy dỗ họ:

“Một người ra đồng gieo lúa; ⁴lúa vãi hạt giống. Có hạt rơi trên đường mòn, l iền bị chim ăn sạch. ⁵Có hạt dính vào lớp p đất mỏng phủ trên đá, cây non sớm m ọc lên, ⁶nhưng khi bị ánh mặt trời thiêu đốt, nó héo dần rồi chết, vì rễ không bá m sâu vào lòng đất. ⁷Có hạt rơi giữa bụi gai, bị gai mọc lên chặn nghẹt. ⁸Những hạt gieo vào đất tốt kết quả gấp ba mươi

^a Nt được xưng là công chính

^b Nt Con Loài Người

^c Nt Nữ hoàng Nam phương

MÃ-THI 13:9

i, sáu mươi hay một trăm lần. ⁹Ai có tai, nên lắng nghe.”

Mục Đích Dùng Ngụ Ngôn

¹⁰Các môn đệ đến hỏi Chúa: “Sao Thầy y hay dạy những chuyện ngụ ngôn khó hiểu đó?”

¹¹Chúa đáp: “Thượng Đế cho các con hiểu huyền nhiệm về Nước Trời, còn những người khác không hiểu được. ¹²Vì ai có, sẽ cho thêm để được dư dật; như ng ai không có, dù còn gì cũng bị lấy đi. ¹³Cho nên Ta dùng ngụ ngôn để họ có thể nghe và xem, nhưng chẳng hiểu gì, ¹⁴đúng như lời tiên tri Ê-sa:

‘Họ nghe nhưng không hiểu,

Nhìn mà không thấy,

¹⁵Vì tấm lòng chai lì,

Đôi tai nghễnh ngãng,

Và đôi mắt khép kín.

Nếu mắt họ mở ra,

Tai nghe, lòng hiểu,

Hắn họ quay về với Ta,

Và Ta chữa lành cho họ.’^a

¹⁶“Nhưng, phúc cho mắt các con vì th ấy được; phúc cho tai các con vì nghe đư ợc. ¹⁷Có biết bao nhà tiên tri và người cô ng chính thời xưa mong mỏi được thấy những việc các con thấy, và nghe những l ời các con nghe, mà không được.

Giải Thích Ngụ Ngôn “Gieo Giống”

¹⁸“Và đây là ý nghĩa ngụ ngôn người gieo giống. ¹⁹Người nghe Phúc Âm Nư ớc Trời mà không hiểu chẳng khác gì h ạt giống rơi nhằm đường mòn chai đá. Vừa nghe xong, liền bị Sa-tan đến cướp hạt giống đi. ²⁰Hạt giống rơi nơi lớp đất mỏng phủ trên đá tượng trưng cho ngư ời nghe Đạo, vội vui mừng tiếp nhận; ²¹nhưng vì quá vội hốt, mầm sống không

vào sâu trong lòng. Khi bị hoạn nạn, kh ụng bố vì Phúc Âm, họ vội buông tay đ ầu hàng. ²²Hạt giống rơi nhằm bụi gai l à những người nghe Đạo, nhưng quá lo âu về đời này và ham mê phú quý, đến nỗi làm cho Đạo bị nghẹt ngòi, không t hể nào kết quả được. ²³Còn hạt giống r ơi vào vùng đất tốt chỉ về người nghe Đạo và hiểu rõ, nên đem lại kết quả dồi dào, dàu dạt ba mươi, sáu mươi hay cả t răm người khác vào Nước Trời.”

Ngụ Ngôn “Cỏ Dại”

²⁴Chúa Giê-xu kể cho dân chúng ngh e một ngụ ngôn khác:

“Nước Trời giống một người gieo lúa ^bngoài đồng. ²⁵Đang đêm, lúc mọi ngư ời an giấc, kẻ thù đến gieo cỏ dại lẫn v ớ i lúa. ²⁶Khi lúa lớn lên, trở bông kết hạt , cỏ dại cũng lớn theo. ²⁷Đây tớ đến trìn h với chủ: “Thưa, trước kia chủ gieo lúa , nhưng bây giờ cỏ dại mọc đầy đồng!”

²⁸Chủ giải thích: “Kẻ thù gieo cỏ dại v à o đó.” Đây tớ hỏi: “Chủ muốn chúng t ờ i giẫy cỏ đi không?” ²⁹Chủ trả lời: “Kh ông, giẫy cỏ thì thế nào cũng động đến l úa. ³⁰Cứ để yên cho đến mùa gặt, ta sẽ bảo thợ gặt gom cỏ dại đốt sạch, rồi thu lúa vào kho.”

Hạt Cải

³¹Chúa kể tiếp: “Nước Trời giống nh ư hạt cải người ta gieo ngoài đồng. ³²Đ ó là hạt nhỏ nhất trong các loại hạt giốn g, nhưng khi mọc lên trở thành cây lớn, đến nỗi chim có thể đến làm tổ trên c à nh.”

Men

³³Chúa còn dạy ngụ ngôn này nữa: “ Nước Trời giống như men làm bánh.

^aÊ-sa 6:9,10

^bNl giống tốt

Một thiếu phụ kia lấy men trộn vào bột, nhờ cho đến lúc đông bột dậy lên.”

³⁴Đó là những ngụ ngôn Chúa Giê-xu dạy dỗ dân chúng. Ngài luôn luôn dùng ngụ ngôn giảng dạy, ³⁵đúng theo lời tiên tri:

“Ta sẽ dùng ngụ ngôn giảng dạy,
Ta sẽ kể những huyền nhiệm từ khi sáng tạo trời đất.”^a

Giải Thích Ngụ Ngôn “Cỏ Dại”

³⁶Chúa Giê-xu rời đám đông đi vào nhà. Các môn đệ theo vào, xin Chúa giải thích h ngụ ngôn ‘cỏ dại ngoài đồng.’

³⁷Chúa đáp: “Ta^b là người gieo lúa; ³⁸đồng ruộng là thế gian. Hạt giống là con g dân Nước Trời; còn cỏ dại là người theo quỷ Sa-tan. ³⁹Kẻ thù gieo cỏ dại vào lúa a chính là Sa-tan; mùa gặt là ngày tận thế; thợ gặt là các thiên sứ.

⁴⁰Cũng như cỏ dại bị gom lại đốt đi, đến ngày tận thế, ⁴¹Ta^b sẽ sai thiên sứ tậ p hợp những kẻ gây ra tội lỗi và người gi a ác lại, ⁴²ném chúng vào lò lửa, là nơi đây tiếng than khóc và nghiến răng. ⁴³C òn những người công chính sẽ chiếu sán g như mặt trời trong Nước Chúa.^c Ai có t ai, nên lắng nghe!

Châu Báu

⁴⁴“Nước Trời giống như châu báu chôn dưới đất. Có người tìm được, vui mừng bán cả gia tài, lấy tiền mua miếng đất đ ó.

Nhà Buôn

⁴⁵“Nước trời còn giống như nhà buôn đi tìm ngọc quý. ⁴⁶Khi tìm thấy viên ngọc vô giá, liền bán hết của cải để mua viên ngọc.

Lưới Cá

⁴⁷“Nước Trời cũng giống như người đánh cá quang lưới xuống biển bắt đủ thứ cá. ⁴⁸Khi lưới đã đầy, người ấy kéo v ào bờ, ngồi chọn cá tốt bỏ vào thùng, và vất bỏ mọi thứ khác. ⁴⁹Cũng vậy, trong ngày tận thế, thiên sứ sẽ đến chia rẽ người i gian ác với người công chính, ⁵⁰ném n gười gian ác vào lò lửa, là nơi khóc lóc v à nghiến răng.

Hai Thứ Châu Báu

⁵¹“Các con có hiểu những ngụ ngôn ấy y không?” Môn đệ đáp: “Thưa Thầy, hiểu u.”

⁵²Chúa lại tiếp: “Người nào vốn thông thạo luật pháp Mai-sen, nay làm môn đệ Ta là người có hai thứ châu báu: châu báu Cự Uớc và châu báu Tân Ước.”

Chúa Về Quê Hương

^{53,54}Kể xong các ngụ ngôn, Chúa Giê-xu trở về quê hương,^dngồi dạy dân chúng trong hội trường. Mọi người đều kinh ngạc về lời lẽ khôn ngoan và các phép lạ của Chúa.

⁵⁵Họ bảo nhau: “Ông ấy con nhà thợ mộc, chúng ta đều biết cả! Mẹ là bà Mari; các em trai là Gia-cơ, Giô-sép, Si-môn, Giu-đê; ⁵⁶các em gái cũng đều sinh trưởng tại đây. Sao ông ấy tài giỏi thế?”⁵⁷ Vì đó, họ khước từ Ngài. Nhưng Chúa Giê-xu nhận xét: “Các tiên tri chẳng bao giờ được gia đình tôn kính, hay quê hương ca ngợi!”⁵⁸Chúa làm rất ít phép lạ tại quê hương, vì người ta không tin Ngài.

^a Thi 78:2

^b Nt Con Loài Người

^c Nt Nước của Cha họ

^d Thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê

14

Hê-rốt Giết Giăng Báp-tít

Nghe báo cáo các hoạt động của Chúa Giê-xu, ²vua Hê-rốt^a bảo các cận thần: “Người này chắc là Giăng Báp-tít sống lại, nên mới làm được nhiều việc dị thường như thế!” ³Trước đó ít lâu, vua đã bắt Giăng xiềng lại và tống giam theo lời yêu cầu^b của Hê-rô-đi-a, là vợ của Phi-líp em vua Hê-rốt, ⁴vì Giăng dám tố cáo vụ Hê-rốt cướp vợ của em. ⁵Vua muốn giết Giăng, nhưng sợ dân nổi loạn, vì mọi người đều công nhận Giăng là nhà tiên tri. ⁶Trong buổi liên hoan mừng ngày sinh Hê-rốt, con gái Hê-rô-đi-a ra khiêu vũ giữa tiệc, khiến Hê-rốt say mê. ⁷Vua thề sẽ cho cô gái bất cứ điều gì cô xin. ⁸Bị mẹ xúi giục, cô gái xin lấy đầu Giăng Báp-tít để trên mâm. ⁹Hê-rốt tỏ vẻ buồn phiền, nhưng vì đã lỡ thề, và không thể rút lời trước mặt quan khách, nên đành ra lệnh làm theo ý cô gái. ¹⁰Đao phủ chém Giăng trong ngục, ¹¹đặt thủ cấp trên mâm, đưa cô gái bring về cho mẹ. ¹²Các môn đệ của Giăng đến lấy xác về mai táng, rồi báo cáo mọi việc cho Chúa Giê-xu.

Chúa Đãi Ăn Hơn Năm Ngàn Người

¹³Hay tin ấy, Chúa Giê-xu xuống thuyền đến nơi thanh vắng. Biết được, dân chùng tụt từ nhiều thành phố, làng mạc liền theo đường bộ kéo nhau chạy trước đến chỗ Chúa định đi. ¹⁴Vừa lên bờ, thấy đoàn dân đông đảo đang chờ đợi, Chúa động lòng thương xót, chữa lành bệnh tật cho họ.

¹⁵Gần tối, các môn đệ đến bên Chúa, thưa: “Đã quá giờ ăn tối; giữa nơi hoang vắng này chẳng có gì ăn cả. Xin Thầy ch

o dân chúng giải tán, để họ vào làng mua thức ăn.”

¹⁶Chúa đáp: “Họ chẳng cần đi đâu cả. Chính các con hãy cho họ ăn!”

¹⁷Các môn đệ ngạc nhiên: “Thầy bảo sao? Chúng con chỉ có năm ổ bánh nhỏ và hai con cá mà thôi!” ¹⁸Chúa bảo: “Đem lại đây.”

¹⁹Cho dân chúng ngồi trên bãi cỏ, Chúa cầm năm ổ bánh và hai con cá, ngược mắt lên trời cảm tạ Thượng Đế, rồi bẻ ra, đưa các môn đệ phân phát cho dân chúng. ²⁰Mọi người đều ăn no. Các môn đệ đi lượm những mảnh bánh thừa, đựng được mười hai giỏ. ²¹Số người ăn bánh vào khoảng năm ngàn, không kể phụ nữ, thiếu nhi.

Chúa Đi Trên Mặt Biển

²²Chúa lập tức bảo các môn đệ xuống thuyền chèo trước qua bờ bên kia, còn Ngài ở lại bảo dân chúng ra về.

²³Sau khi từ giả dân chúng, Chúa lên núi cầu nguyện một mình. Đến tối, Chúa vẫn còn trên núi, ²⁴trong khi thuyền các môn đệ ra khơi gặp sóng to gió lớn.

²⁵Khoảng bốn giờ sáng, Chúa đi bộ trên mặt biển đến gần thuyền; ²⁶các môn đệ trông thấy, rú lên khùng khiếp vì tưởng gặp ma.

²⁷Chúa liền trấn an: “Ta đây, các con đừng sợ.” ²⁸Phê-rô thưa: “Nếu đúng là Chúa, xin cho phép con đi trên mặt nước đến gần Chúa.” ²⁹Chúa đáp: “Được, con lại đây.”

Phê-rô ra khỏi thuyền, đi trên mặt nước lại gần Chúa. ³⁰Nhìn thấy sóng gió chùng quanh, Phê-rô lo sợ, bắt đầu chìm xuống nước, liền kêu lớn: “Chúa ơi, xin cứu con!”

³¹Chúa lập tức đưa tay nắm chặt Phê-rô: “Đức tin con thật kém cỏi! Sao con

^a Hê-rốt An-ti-ba, con Hê-rốt đại vương (2:1) và em Hê-rốt A-khê-lâu (2:22) trị vì xứ Ga-li-lê 4 TCN - 39 SCN

^b Nt vì lý do

nghe nhờ Ta?”³² Chúa và Phê-rô vừa bước vào thuyền thì sóng gió đều lặng yên.

³³Mọi người trên thuyền đến lạy Chúa và nhìn nhận: “Thầy đúng là Con Thuợng Đế!”

Chữa Bệnh ở Ghê-nê-xa-rét

³⁴Thuyền tới bờ bên kia, đậu vào bến Ghê-nê-xa-rét. ³⁵Dân chúng trong thành nhận ra Chúa Giê-xu, nên vội vã vào các làng mạc chung quanh báo tin, và đem tất cả người bệnh đến với Chúa.

³⁶Họ xin Chúa cho người bệnh rờ tro n áo Ngài; ai sờ áo Chúa đều được lành.

15

Hiếu Kính Cha Mẹ

Các thầy dạy luật và thầy Biệt Lập từ Giê-ru-sa-lem đến chất vấn Chúa Giê-xu:

²“Sao môn đệ Thầy không tuân theo tục lệ người xưa truyền lại? Họ không rửa tay trước khi ăn.”³ Chúa đáp: “Thế sao tục lệ của các người vi phạm mệnh lệnh của Thuợng Đế?”⁴ Thuợng Đế dạy: ‘Phải hiếu kính cha mẹ. Ai nguyền rủa cha mẹ phải bị xử tử.’^{5,6} Nhưng các người ơi bảo: Nếu lấy tiền phụng dưỡng dâng cho Đền Thờ, thì con cái khỏi cung phụng cha mẹ. Vậy, tục lệ các người đặt ra đã hủy bỏ mệnh lệnh của Thuợng Đế.⁷ Hạng đạo đức giả! Tiên tri Ê-sa đã nói về các người thật đúng:

⁸“Miệng dân này nói lời tôn kính Ta, Nhưng lòng họ cách xa Ta lắm.

⁹ Việc họ thờ phượng Ta thật vô ích.

Thay vì vâng giữ mệnh lệnh Ta,

Họ đem dạy luật lệ do họ đặt ra!”^a

Tinh Sạch hay Ô Uế

¹⁰Chúa gọi đoàn dân đến dạy bảo: “Các ngươi hãy lắng nghe và cố hiểu lời này: ¹¹Vật đưa vào miệng không làm con người dơ bẩn, nhưng điều gì ra từ miệng mới làm ô uế con người.”

¹²Các môn đệ đến thưa: “Lời Thầy vừa nói làm mất lòng phái Biệt Lập.”¹³

Chúa đáp: “Cây nào Cha Ta không trồng sẽ bị nhổ đi; ¹⁴đừng tiếc làm gì! Họ đã mù quáng, lại ra lãnh đạo đám người mù, nên chỉ đưa nhau xuống hố thẳm.”

¹⁵Phê-rô xin Chúa giải nghĩa câu “Vật đưa vào miệng không làm con người dơ bẩn...”¹⁶ Chúa đáp: “Con cũng không hiểu nữa sao? ¹⁷Con không biết thức ăn vào miệng chỉ qua cơ quan tiêu hóa, rồi đi ra khỏi thân thể sao? ¹⁸Còn lời nói độc ác phát ra từ trong lòng mới thực sự làm dơ bẩn con người. ¹⁹Vì từ lòng dạ con người sinh ra tư tưởng ác, như giết người, ngoại tình, gian dâm, trộm cắp, dối trá, phỉ báng. ²⁰Những thứ ấy mới làm dơ dáy con người. Trái lại, không làm lễ rửa tay trước bữa ăn chẳng làm hoen ố tâm hồn con người đâu.”

Đức Tin của Một Phụ Nữ Ca-na-an

²¹Chúa Giê-xu rời xứ Ga-li-lê đến miền Ty-rô và Si-đôn. ²²Một người đàn bà Ca-na-an ở vùng đó đến kêu xin: “Lạy Chúa, Con vua Đa-vít, xin thương xót tôi, vì con gái tôi bị quỷ ám! Quỷ hành hạ nó kinh khiếp lắm!”

²³Chúa không đáp một lời. Các môn đệ thưa: “Xin Thầy bảo bà ấy đi chỗ khác, vì bà kêu la ồn ào quá!”²⁴Chúa quay lại bảo bà: “Ta được sai đến đây để cứu v giúp dân chiên đi lạc của nhà Y-sơ-ra-ên, chứ không phải để lo cho người nước ngoài.”

^a Ê-sa 29:13

MÃ-THI 15:25

²⁵Nhưng bà đến gần Chúa, quỳ lạy cầu u khẩn: “Xin Chúa cứu giúp tôi!”

²⁶Chúa đáp: “Đâu có thể lấy bánh củ a con cái đem quăng cho chó ăn.”

²⁷Bà thưa: “Vâng, đúng thế! Nhưng c hó con chỉ ăn bánh vụn trên bàn chủ rơi xuống.”

²⁸Chúa dạy: “Bà là người có đức tin l ớn. Lời cầu xin của bà đã được chấp thu ận.” Ngay lúc đó, con gái bà được lành.

Chúa Đãi Ăn Hơn Bốn Ngàn Người

²⁹Chúa Giê-xu đi dọc bờ biển Ga-li-l ê, lên ngồi trên ngọn đồi. ³⁰Một đoàn d ân đông mang theo người què, người mù ù, người câm, người tàn tật, bệnh hoạn.. . đem đặt quanh chân Chúa Giê-xu. Ch úa chữa lành tất cả. ³¹Thật là một cảnh tượng lạ lùng: Người câm nói, người qu è đi, người mù thấy rõ, người bệnh tật đ ược chữa lành. Ai nấy đều ngạc nhiên s ững sờ, rồi ca ngợi Thượng Đế của dân Y-sơ-ra-ên.

³²Chúa Giê-xu gọi các môn đệ đến g ần bảo: “Ta thương đoàn dân này. Họ ở đây với Ta đã ba ngày, thức ăn đã hết. Ta không muốn để họ nhịn đói ra về, vì có thể bị ngất xỉu giữa đường.”

³³Các môn đệ thưa: “Giữa chỗ hoang vắng, chúng ta tìm bánh đâu cho đủ để đãi đoàn dân đông đảo này?” ³⁴Chúa hỏ i: “Các con còn thức ăn không?” Họ đấ p: “Thưa, còn bảy ổ bánh và mấy con c á nhỏ.”

³⁵Chúa bảo dân chúng ngồi xuống đấ t. ³⁶Ngài cầm bảy ổ bánh và mấy con c á, tạ ân Thượng Đế, rồi bẻ ra trao cho môn đệ đem phân phát cho đoàn dân. ³⁷Sau khi tất cả đều ăn no, người ta lượm thức ăn thừa, đựng đầy bảy giỏ. ³⁸Số n gười ăn bánh được bốn ngàn, chưa kể p hụ nữ, thiếu nhi.

³⁹Chúa Giê-xu cho dân chúng ra về, còn Ngài xuống thuyền đến vùng Ma-g a-dan.

16

Dấu Hiệu Thời Đại

Một hôm, các thầy Biệt Lập và Sa-đứ c muốn gài bẫy Chúa Giê-xu nên đến xi n Ngài làm một dấu lạ trên trời. ^{2,3}Chúa đáp: “Các người rất thạo xem dấu hiệu thời tiết trên trời. Trời đỏ ban chiều, ai cũng nói: ‘Ngày mai nắng ráo.’ Trời đỏ âm u buổi sáng, ai cũng biết: ‘Suốt ngà y mưa bão.’ Nhưng các người chẳng hiể u dấu hiệu của thời đại! ⁴Thế hệ gian á c, hoài nghi^a này đòi xem dấu lạ trên tr ời, nhưng dấu lạ Giô-na cũng đủ rồi.” N ói xong, Chúa bỏ đi nơi khác.

Men của Phái Biệt Lập và Sa-đức

⁵Khi thuyền cập bến bên kia, các mô n đệ Chúa mới biết họ quên mang theo bánh.

⁶Chúa dạy: “Các con phải cẩn thận, đ ò phòng men của phái Biệt Lập và Sa-đ ức.” ⁷Các môn đệ tự trách: “Thầy bảo t hế, vì chúng ta quên đem bánh theo.”

⁸Chúa Giê-xu biết được, liền quở họ: “Đức tin các con thật kém cỏi! Sao cứ l o lắng vì không có thức ăn? ⁹Các con c hưa hiểu sao? Các con không nhớ năm ổ bánh Ta cho năm ngàn người ăn, mà c òn thừa bao nhiêu giỏ sao? ¹⁰Cũng khô ng nhớ bảy ổ bánh Ta cho bốn ngàn ngư ời ăn, mà còn thừa bao nhiêu giỏ sao? ¹ ¹Tại sao các con nghĩ Ta nói về thức ăn ? Ta bảo các con phải đề phòng men củ a phái Biệt Lập và Sa-đức.”

^a *Cid vô đạo*

¹²Lúc ấy các môn đệ mới hiểu Chúa không nói về men làm bánh, nhưng về lời dạy sai lạc của các thầy Biệt Lập và Sa-đức.

Ngài Là Ai?

¹³Khi đến thành Sê-sa-rê Phi-líp, Chúa hỏi các môn đệ: “Người ta nói Ta^a là ai?”

¹⁴Các môn đệ đáp: “Thưa, có người nói Thầy là Giăng Báp-tít; người khác cho là Ê-li; có người lại bảo là Giê-rê-mi, hoặc một nhà tiên tri nào khác.”

¹⁵Chúa lại hỏi: “Các con biết Ta là ai không?”

¹⁶Si-môn Phê-rô thưa: “Thầy là Chúa Cứu Thế, Con Thượng Đế Hằng Sống!”

¹⁷Chúa Giê-xu khen: “Si-môn con Giô-na, Thượng Đế ban phúc cho con! Vì chính Cha Ta trên trời đã tiết lộ cho con biết sự thật đó, chứ không phải loài người.^b

¹⁸“Con là Phê-rô, nghĩa là đá. Ta sẽ xây dựng hội thánh Ta trên vàng đá này, quyền lực của địa ngục không thắng nổi hội thánh đó. ¹⁹Ta sẽ trao chìa khóa Nước Trời cho con; cửa nào con đóng dưới đất cũng sẽ đóng lại trên trời; cửa nào con mở dưới đất cũng sẽ mở ra trên trời.” ²⁰Rồi Chúa Giê-xu cấm các môn đệ không được cho ai biết Ngài là Chúa Cứu Thế.

Chúa Báo Trước Sẽ Hy Sinh Tính Mạng

²¹Từ lúc đó, Chúa Giê-xu nói rõ cho các môn đệ biết chương trình Chúa lên thủ đô Giê-ru-sa-lem, để chịu nhiều đả

u khổ do các nhà lãnh đạo Do Thái,^c và bị giết, nhưng ba ngày sau sẽ sống lại.

²²Phê-rô đưa Chúa ra một nơi, can gián: “Thượng Đế chẳng bao giờ để việc ấy xảy đến cho Chúa đâu.”

²³Chúa Giê-xu quay lại bảo Phê-rô: “Lui đi, Sa-tan! Đừng hòng cám dỗ Ta! Người chỉ suy luận theo quan điểm loài người, chứ không theo ý Thượng Đế.”

²⁴Rồi Chúa báo các môn đệ: “Nếu ai muốn làm môn đệ Ta, thì phải phủ nhận chính mình, vác cây thập tự mình theo Ta. ²⁵Ai tham sống sợ chết sẽ mất mạng. Ai hy sinh tính mạng vì Ta sẽ được sống. ²⁶Nếu một người chiếm được cả thế giới, nhưng mất linh hồn,^d thì có ích gì? Vì không có gì đánh đổi được linh hồn. ²⁷Ta^a sẽ trở lại với các thiên sứ trong vinh quang của Cha Ta, để thưởng phạt mỗi người tùy theo việc họ làm. ²⁸Ta cho các con biết: Một vài người đang đứng đây sẽ còn sống cho đến khi nhìn thấy Ta^a vào trong Nước Ta.”

17

Chúa Hóa Hình

Sáu ngày sau, Chúa Giê-xu đem riêng Phê-rô, Gia-cơ và Giăng em Gia-cơ lên một ngọn núi cao. ²Chúa hóa hình ngay trước mặt họ: gương mặt Chúa sáng rực như mặt trời, áo Ngài trắng như ánh sáng.

³Thình lình Mai-sen và Ê-li hiện ra tham hua chuyện với Chúa. ⁴Phê-rô buột miệng: “Thưa Chúa, ở đây thật tuyệt! Nếu Chúa muốn, con sẽ dựng ba chiếc lều cho Chúa, Mai-sen và Ê-li.”

^a Nt Con Loài Người

^b Nt thật và huyết

^c Nt các trưởng lão, trưởng tế và thầy dạy luật

^d Ctd mạng sống

⁵Khi Phê-rô đang nói, có một đám mây sáng chói bao phủ mọi người, và từ trong mây có tiếng phán: “Đây là Con yê-êu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn! Mọi người phải nghe lời Con!”

⁶Nghe tiếng đó, các môn đệ vô cùng kinh hãi, vội sắp mặt xuống đất. ⁷Chúa Giê-xu đến bên cạnh sờ họ, bảo: “Đừng gậy! Đừng sợ!” ⁸Họ nhìn lên, chỉ còn thấy một mình Chúa Giê-xu.

⁹Lúc xuống núi, Chúa dặn ba môn đệ đừng thuật lại cho ai việc họ vừa thấy, trước khi Ngài sống lại.

¹⁰Các môn đệ hỏi: “Sao các thầy dạy luật quả quyết Ê-li phải đến trước Chúa Cứu Thế?” ¹¹Chúa đáp: “Đúng! Ê-li đến trước để chuẩn bị mọi việc. ¹²Ê-li đã đến rồi nhưng chẳng ai nhìn nhận, lại còn bị nhiều người bạc đãi. Chính Ta^a cũng sẽ chịu đau khổ dưới tay những người ấy.”

¹³Các môn đệ hiểu Chúa gọi Giăng Báp-tít là Ê-li.

Chữa Bệnh Điên Loạn

¹⁴Dưới chân núi, một đoàn dân đông đang chờ đợi Chúa. Một người bước tới, quỳ xuống trước mặt Ngài: ¹⁵“Thưa Chúa, xin thương xót con trai tôi, vì nó bị điên loạn, thường bị ngã vào lửa và rơi xuống nước; khốn khổ lắm!” ¹⁶Tôi đã mang đến cho các môn đệ Chúa, nhưng họ không chữa được.”

¹⁷Chúa trách: “Những người ngoan cố hoài nghi kia, Ta phải ở với các người bao lâu nữa? Phải chịu đựng các người cho đến bao giờ? Đem ngay đứa bé lạ đi đây.” ¹⁸Chúa quở trách quý. Quý liền ra khỏi đứa bé. Từ giờ đó, đứa bé được lành.

¹⁹Các môn đệ hỏi riêng Chúa: “Sao chúng con không đuổi quý ấy được?”

²⁰Chúa đáp: “Vì đức tin các con quá kém cỏi. Với đức tin bằng hạt cải, các con có thể bảo hòn núi này ‘Đời đi chỗ khác!’ thì nó sẽ đời đi ngay. Chẳng có việc gì các con không làm được. ²¹Nếu không hong cầu nguyện và nhịn ăn, thì các con không thể đuổi thứ quý này được.”

²²Một hôm, ở xứ Ga-li-lê, Chúa Giê-xu báo trước cho các môn đệ: “Ta^a sẽ bị phản bội, nộp vào tay người ta; ²³họ sẽ giết Ta; nhưng ba ngày sau, Ta sẽ sống lại.” Các môn đệ buồn bã lắm.

Thuế Đền Thờ

²⁴Về đến thành Ca-bê-nan, Phê-rô bị các nhân viên thu thuế Đền Thờ gạn hỏi: “Thầy của anh có đóng thuế không?”

²⁵Phê-rô đáp: “Có chứ!”

Ông vào nhà định thưa chuyện với Chúa, nhưng Chúa hỏi trước: “Con nghĩ sao? Các vua chúa đánh thuế con cái trong nhà hay người ngoài?” ²⁶Phê-rô thưa: “Người ngoài.” Chúa tiếp: “Còn con cái trong nhà khỏi đóng thuế. ²⁷Nhưng chúng ta không muốn để người ta phiền lòng; bây giờ con hãy ra biển câu cá. Được con cá đầu tiên, con phanh miệng nó sẽ thấy một đồng bạc. Con lấy đồng bạc đó đem đóng thuế cho Ta với con.”

18

Ai Lớn Nhất?

Lúc ấy, các môn đệ đến hỏi Chúa: “Ai là người lớn nhất trong Nước Trời?”

²Chúa Giê-xu gọi một đứa trẻ đến gần, cho đứng giữa đám đông, ³rồi dạy: “Nếu các con không được đổi mới như em bé, thì các con sẽ chẳng được vào Nước Trời. ⁴Ai khiêm tốn hạ mình như

^a Nt Con Loài Người

em bé này là người lớn nhất trong Nước Trời.⁵ Ai nhân Danh Ta tiếp rước một em bé như nó tức là tiếp rước Ta.⁶ Nhưng nếu ai làm cho một em bé đã theo Ta mất đức tin, thì thà buộc cối đá vào cổ người ấy ấy ném xuống biển còn hơn!

⁷“Khốn cho thế giới, vì đây đây chạp bầy tội lỗi! Chạp bầy tất nhiên phải có, nhưng khốn cho ai gài bầy để người khác phạm tội!”⁸ Vậy, nếu tay hay chân xui các con phạm tội, thì hãy cắt bỏ nó đi! Thà què cụt mà lên Thiên Đàng, còn hơn lành lặn mà bị quăng vào lửa đời đời.⁹ Nếu mất xui các con phạm tội, thì hãy y móc nó vứt đi! Thà chột mắt mà lên Thiên Đàng, còn hơn đủ hai mắt mà xuống hỏa ngục.

Ngụ Ngôn “Chiên Thất Lạc”

¹⁰“Các con phải thận trọng, đừng bao giờ khinh thường các em bé này. Vì Ta cho các con biết, thiên sứ của các em luôn luôn được quyền đến gần Cha Ta trên trời.¹¹ Vì Ta^a đến trần gian để cứu vớt người lầm đường lạc lối.

¹²“Các con nghĩ xem, một người nuôi một trăm con chiên; nếu có một con thất lạc, người ấy không bỏ chín mươi chín con trên đồi, lặn lội tìm kiếm con chỉ còn đi lạc hay sao?”¹³ Khi tìm được, người ấy hân hoan vác con chiên thất lạc trở về, vui mừng vì nó hơn chín mươi chín con được an toàn.¹⁴ Cũng thế, Cha các con trên trời chẳng muốn một em nào trong đám trẻ này bị hư vong.

Sửa Lỗi của Anh Em

¹⁵“Nếu anh em con có lỗi với con, thì nên đến nói riêng cho ông ấy biết. Nếu ông ấy giác ngộ, nhận lỗi, thì con đượ

c lại anh em.¹⁶ Nếu ông không nghe, thì con nên mời một vài nhân chứng đến xác nhận điều con nói.¹⁷ Nếu ông vẫn không nhận lỗi, thì con báo cáo cho hội thánh. Nếu ngoan cố không nghe hội thánh, thì ông sẽ bị hội thánh tuyệt giao và khai trừ.^b ¹⁸Ta quả quyết với các con: Điều gì các con cấm đoán^c dưới đất sẽ bị cấm đoán^c trên trời; điều gì các con cho thi hành^d dưới đất sẽ được thi hành^d trên trời.¹⁹ Ta cũng quả quyết: Nếu hai người trong các con đồng tâm cầu xin bất cứ điều gì, Cha Ta trên trời sẽ thực hiện điều đó.²⁰ Nếu hai ba người trong các con nhân Danh Ta họp mặt, Ta sẽ đến với họ.”

Khoan Dung

²¹Phê-rô bước tới hỏi: “Con phải tha thứ mấy lần cho người có lỗi với con? Bảy lần là nhiều phải không, thưa Chúa a?”

²²Chúa đáp: “Không! Bảy mươi lần bảy.”

Không Tha Thứ

²³“Nước Trời giống như cuộc kết toán sổ sách của một nhà vua.²⁴ Khi đang tính sổ, người ta điệu vào một người mắc nợ vua 100.000 lượng vàng.^c ²⁵Vì anh không có tiền trả, vua truyền lệnh đem bán anh, vợ con và tài sản để lấy tiền trả.

²⁶“Nhưng anh quỳ xuống van lạy: ‘Xin bệ hạ triển hạn cho, con sẽ trả dần số nợ.’

²⁷“Vua thương hại, tha hết nợ và trả tự do cho anh.

²⁸“Anh hí hửng ra về. Giữa đường, gặp người bạn nợ mình một trăm đồng b

^a Nt Con Loài Người

^b Nt xem như người ngoại đạo và người thu thuế

^c Nt buộc

^d Nt mở (xem 16:19)

^e Nt 10.000 tálanta (tương đương với tiền công một người làm việc 50 triệu (50.000.000) ngày thời ấy)

ạc,^a anh liền túm cổ đòi trả nợ ngay.²⁹ Người bạn quý xuống năn nỉ: ‘Xin anh triển hạn, tôi sẽ trả cho anh sòng phẳng.’³⁰ Nhưng anh không chịu, nhẫn tâm bắt bạn bỏ tù cho đến khi trả hết nợ.

³¹“Bạn hữu thấy chuyện đau lòng, liền báo cáo lên nhà vua.³² Vua cho bắt người đã được tha nợ đến, khiển trách: ‘Người thật là độc ác, bần tiện! Ta đã tha món nợ lớn cho người, vì người khẩn khoản nài xin.³³ Sao người không biết thương xót bạn, như ta đã thương xót người?’³⁴ Vua nổi giận, ra lệnh giam anh vào xà lim cho đến ngày thanh toán xong món nợ khổng lồ.

³⁵“Cha Ta trên trời đối xử với người không tha thứ anh em mình cũng như thế.”

19

Ly Dị

Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu lìa xứ Ga-li-lê, đến miền đông sông Giô-đan, xứ Giu-đê.² Một đoàn dân đông đi theo Chúa. Ngài chữa cho những người bệnh được lành.³ Các thầy Biệt Lập đến chất vấn để gài bẫy Chúa: “Thầy nghĩ sao? Người chồng có được phép ly dị vợ vì bất luận lý do gì không?”

⁴Chúa đáp: “Các người không đọc Tánh Kinh sao? Thánh Kinh chép: ‘Từ ban đầu, Thượng Đế tạo nên người nam, người nữ,’^b và ‘Người nam phải lìa cha mẹ để kết hợp với vợ mình; hai người thành một.’^c Vợ chồng không phải là hai nữa; nhưng chỉ là một. Vậy chẳng ai có thể phân ly những người Thượng Đế đã phối hợp.”

⁷Họ lại hỏi: “Nếu thế, tại sao Mai-sen dạy rằng, khi muốn ly dị, người chồng hi cần trao cho vợ chứng thư ly dị?”

⁸Chúa Giê-xu đáp: “Mai-sen cho phép ly dị vì lòng dạ các người ngoan cố, nhưng đó không phải ý định của Thượng Đế từ ban đầu.⁹ Ta quả quyết: Trừ trường hợp vợ gian dâm,^d người nào ly dị vợ, rồi cưới vợ khác là phạm tội ngoại tình.”

Độc Thân

¹⁰Các môn đệ thưa: “Nếu thế, thà dưng cưới vợ còn hơn.”

¹¹Chúa đáp: “Không phải mọi người đều có thể sống độc thân; chỉ những người được Thượng Đế giúp đỡ mà thôi.¹ Có người không có khả năng sinh sản từ lúc lọt lòng mẹ; có người mất khả năng ấy vì tay người ta; cũng có người từ khước hôn nhân vì Nước Trời. Người nào có đủ sức, cứ theo đó mà sống.”

Trẻ Con

¹³Người ta đem trẻ con đến gần Chúa Giê-xu để Ngài đặt tay cầu nguyện. Các môn đệ quở trách họ, không cho quấy rầy Chúa.¹⁴ Nhưng Chúa Giê-xu bảo: “Cứ để con trẻ đến gần Ta, đừng ngăn cản, vì Nước Trời thuộc về những người giống các em ấy.”¹⁵ Trước khi đi nơi khác, Chúa đặt tay lên đầu ban phúc cho các em.

^a Nt 100 denari (tương đương với tiền công một người làm việc 100 ngày thời ấy)

^b Sáng 1:27

^c Sáng 2:24

^d Một số bản cũ thêm câu: “Và người nào cưới đàn bà đã ly dị cũng phạm tội ngoại tình.”

^e Nt bị hoạn

^f Nt tự hoạn

Sự Sống Vĩnh Cửu

¹⁶Một thanh niên đến hỏi Chúa: “Thưa Thầy, tôi phải làm điều thiện gì để được sống vĩnh cửu?”

¹⁷Chúa Giê-xu đáp: “Tại sao ngươi hỏi Ta về điều thiện? Chỉ có một Đấng Thánh Thiện là Thượng Đế. Muốn hưởng sự sống vĩnh cửu, ngươi phải vâng giữ các điều răn.”

¹⁸Anh hỏi tiếp: “Thưa, những điều răn nào?” Chúa đáp: “Đừng giết người; đừng g ngoại tình; đừng trộm cắp; đừng làm chứng dối; ¹⁹phải hiếu kính cha mẹ và yêu người đồng loại như chính bản thân.”

²⁰Anh tự hào: “Tôi đã vâng giữ những điều ấy. Vậy tôi còn thiếu gì nữa?”

²¹Chúa đáp: “Muốn được hoàn toàn, ngươi về bán hết tài sản, lấy tiền phân phát cho người nghèo để chứa của cải trên trời, rồi hãy đến theo Ta.” ²²Nghe Chúa dạy, người thanh niên buồn rầu bỏ đi, vì anh ta rất giàu có.

²³Chúa Giê-xu liền bảo các môn đệ: “Người giàu vào Nước Trời thật khó! ²⁴Ta cho các con biết, lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu vào Nước của Thượng Đế.”

²⁵Nghe Chúa dạy, các môn đệ đều kinh ngạc: “Vậy thì ai được cứu?”

²⁶Chúa nhìn các môn đệ: “Đối với loài người, việc ấy không ai làm được. Nhưng Thượng Đế làm được mọi việc.”

²⁷Phê-rô thưa: “Chúng con đã bỏ tất cả để theo Thầy, vậy chúng con sẽ được gì?”

²⁸Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết với các con: Đến lúc Ta^a ngồi trên ngai vinh quang trong Nước Trời,^b các con, là môn đệ Ta, cũng sẽ ngồi trên mười hai ngai để xét xử mười hai đại tộc Y-sơ-ra-ên. ²⁹Ng

ười nào bỏ nhà cửa, anh em, chị em, cha mẹ, vợ con và tài sản mình để theo Ta sẽ nhận lại gấp trăm lần và sẽ hưởng sự sống vĩnh cửu. ³⁰Tuy nhiên, nhiều người đang dần dần sẽ lui lại hàng cuối; và nhiều người đang ở hàng cuối sẽ vượt lên hàng đầu.”

20

Công Nhân Vườn Nho

“Nước Trời giống như người chủ vườn nho, sáng sớm đi mướn công nhân về hái nho trong vườn. ²Chủ thỏa thuận trả mướn mỗi ngày một đồng bạc,^c và đưa họ vào vườn làm việc.

³“Vài giờ sau, chủ ra phố, thấy một số người khác đang đứng chờ xin việc làm. ⁴Chủ bảo: ‘Vào vườn tôi hái nho, tôi sẽ trả tiền công sòng phẳng cho.’ ⁵Khoảng mười hai giờ trưa và ba giờ chiều, chủ lại mướn thêm công nhân như trước.

⁶“Độ năm giờ chiều, chủ lại ra phố, thấy còn một số người khác đứng đó, liền hỏi: ‘Sao hôm nay các anh không làm việc?’

⁷“Họ đáp: ‘Vì không ai mướn chúng tôi.’ Chủ bảo: ‘Vào vườn tôi hái nho!’

⁸“Đến tối, chủ bảo quản gia gọi công nhân vào lãnh tiền, người vào làm sau được phát trước. ⁹Bất đầu, người làm từ năm giờ chiều vào, mỗi người lãnh được một đồng bạc.^c ¹⁰Lần lượt đến người làm từ sáng sớm, tưởng sẽ được nhiều hơn, nhưng mỗi người cũng chỉ lãnh được một đồng bạc.^c ¹¹Nhận tiền xong, họ phản đối:

¹²“‘Mấy người đến sau chỉ làm có một giờ ờ, sao chủ trả cho họ bằng chúng tôi? Chúng tôi phải làm việc vất vả và phơi nắng suốt ngày!’

¹³“Nhưng chủ trả lời: ‘Này bạn, tôi chẳng xử tệ với bạn đâu! Chính bạn đã thờ

^a Ni Con Loài Người

^b Ni trong cõi đời mới

^c Ni một denárium (tiền công trung bình một ngày thời ấy)

a thuận làm việc mỗi ngày một đồng bạc .¹⁴ Cầm tiền về đi. Chẳng qua là tôi muốn trả cho mấy người đến sau bằng bạn.¹⁵ Nếu tôi muốn sử dụng tiền tôi theo ý muốn, thì chẳng có gì trái lẽ. Hay bạn nổi lòng ganh tị vì thấy tôi từ tế rộng rãi với họ? ”¹⁶ Chúa kết luận: “Người đầu lui lại hàng cuối và người cuối vượt lên hàng đầu là thế.”

Chúa Lại Báo Trước Sự Chết của Ngài

¹⁷Trên đường lên thủ đô Giê-ru-sa-lem, Chúa Giê-xu đem riêng mười hai sứ đồ ra một nơi,¹⁸nói cho họ biết những việc sắp xảy ra:

“Chúng ta lên Giê-ru-sa-lem, Ta^a sẽ bị phản bội, nộp cho các thầy trưởng tế và các thầy dạy luật, họ sẽ lên án xử tử Ta.¹⁹Rồi họ sẽ giao nộp Ta cho chính quyền La Mã; người La Mã sẽ chế giễu, đánh đập và đóng đinh Ta vào cây thập tự. Nhưng đến ngày thứ ba, Ta sẽ sống lại.”

Lời Thỉnh Cầu của Một Bà Mẹ

²⁰Mẹ của Gia-cơ và Giăng đem hai con mình đến gần Chúa, quỳ lạy Ngài để xin một ân huệ.²¹Chúa hỏi: “Bà muốn xin gì?” Bà thưa: “Xin Chúa cho hai con tôi được ngồi bên phải và bên trái Chúa trên Nước Ngài.”

²²Chúa đáp: “Bà không hiểu điều bà cầu xin.” Rồi Ngài quay lại hỏi Gia-cơ và Giăng: “Các con có thể uống chén Ta sắp uống không?” Họ thưa: “Chúng con uống được.”

²³Chúa dạy: “Các con sẽ uống chén với Ta, nhưng việc ngồi bên cạnh Ta, Ta không có quyền định đoạt, vì những chỗ

ấy đã dành cho những người Cha Ta lựa chọn.”

Lãnh Đạo Là Phục Vụ

²⁴Mười sứ đồ kia rất bức tức khi hay được điều Gia-cơ và Giăng cầu xin.

²⁵Nhưng Chúa gọi họ đến dạy bảo: “Các con biết vua chúa các dân tộc nước ngoài cai trị cách chuyên chế, và bọn quan lại cũng lạm quyền hà hiếp nhân dân.²⁶ Nhưng giữa các con, không ai làm điều đó. Trái lại, ai muốn làm lớn phải làm tôi tớ người khác;²⁷ ai muốn lãnh đạo phải làm nô lệ cho anh em.²⁸ Các con nên bắt chước Ta, vì Ta^a đến trần gian không phải để cho người phục vụ, nhưng để phục vụ người, và hy sinh tính mạng cứu chuộc nhiều người.”

Hai Người Mù ở Giê-ri-cô

²⁹Khi Chúa Giê-xu và các môn đệ rời thành Giê-ri-cô, có một đoàn dân đông đi theo Ngài.

³⁰Có hai người mù đang ngồi bên lề đường, khi nghe Chúa Giê-xu đi ngang qua liền kêu lớn: “Lạy Chúa, Con vua Đa-vít, xin thương xót chúng con!”

³¹Đoàn dân quở hai người mù, bảo họ đừng được la lối om sòm, nhưng hai người lại kêu lớn hơn: “Lạy Chúa, Con vua Đa-vít, xin thương xót chúng con!”

³²Chúa Giê-xu dừng bước, cho gọi hai người mù đến hỏi: “Các anh muốn Ta giúp gì đây?”

³³Họ thưa: “Lạy Chúa, xin cho mắt chúng con được sáng.”

³⁴Chúa Giê-xu động lòng thương xót, sờ mắt hai người. Lập tức mắt họ được sáng, họ liền đi theo Chúa.

^a Ni Con Loài Người

21

Chúa Được Đón Rước Vào Thủ Đô

Khi gần đến Giê-ru-sa-lem, ngang làng Bê-pha-giê trên sườn núi Ô-liu, Chúa Giê-xu sai hai môn đệ đi trước,² và dặn: “Các con đi thẳng vào làng trước mặt, sẽ thấy một con lừa cái buộc bên cạnh một lừa con. Cứ mở dây dắt chúng về đây cho Ta.³ Nếu có ai hỏi, thì các con trả lời: ‘Chúa cần dùng chúng,’ người ta sẽ cho đi.”

⁴Việc xảy ra đúng theo lời tiên tri:

⁵“Hãy loan báo cho nhân dân Giê-ru-sa-lem:^a

Vua các ngươi đang đến thăm,
Nhân từ cưới lừa con.”^b

⁶Hai môn đệ vâng lệnh ra đi, làm đúng điều Chúa dạy.

⁷Họ dắt lừa cái và lừa con về, lót áo mình trên lưng để Chúa cưỡi.⁸ Trong đàn chúng, nhiều người lấy áo mình trải trên đường, người khác bẻ nhánh cây rải t rước mặt Chúa.

⁹Người vượt lên trước, kẻ chạy theo sau, tung hô: “Hoan hô^c Con vua Đa-vít!” “Hoan hô^d Sứ Giả của Thượng Đế!” “Hoan hô^e Thượng Đế Chí Cao!”...

¹⁰Cả thủ đô đều náo động khi Chúa tiến vào thành. Dân chúng thủ đô hỏi: “Ông này là ai?”¹¹ Đám đông theo Chúa đáp: “Nhà tiên tri Giê-xu, ở Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê.”

Tảo Thanh Đền Thờ

¹²Chúa Giê-xu đi thẳng vào Đền Thờ, đuổi hết những người mua bán ra ngoài, lật đổ bàn của bọn đổi tiền và ghế của bọn bán bồ câu.¹³Chúa quở trách: “Thánh Kinh chép: ‘Đền Thờ Ta là nơi cầu

nguyện,’ nhưng các ngươi đã biến thành sào huyệt trộm cướp!”

¹⁴Lúc ấy, những người mù lòa, què quặt kéo nhau đến với Chúa, và được chữa lành trong Đền Thờ.¹⁵Tuy nhiên, th ấy các phép lạ Chúa thực hiện, và nghe tiếng trẻ con hoan hô ‘Con vua Đa-vít’ vang dậy Đền Thờ, các thầy trưởng tế và à dạy luật bực tức,¹⁶ đến chất vấn Chúa: “Thầy có nghe bọn trẻ con nói gì không?”

Chúa đáp: “Có! Thế các ngươi chưa đọc câu Thánh Kinh: ‘Người sẽ được các em bé miệng còn hơi sữa ca ngợi’ sao?”^e

¹⁷Rồi Chúa bỏ họ, ra khỏi thủ đô, về trọ tại làng Bê-ta-ni đêm ấy.

¹⁸Sáng hôm sau, lên đường vào thủ đô sớm, Chúa Giê-xu đói.¹⁹Ngài thấy một cây vả bên vệ đường, liền lại gần nhưng không thấy trái, chỉ toàn cành lá rườm rà. Chúa quở: “Cây này sẽ chẳng bao giờ ra trái nữa.” Cây vả lập tức héo khô.²⁰Các môn đệ ngạc nhiên hỏi: “Làm sao cây vả khô héo nhanh chóng như thế?”²¹Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết: Nếu các con có đức tin, không chút nghi ngờ, thì không những các con có thể bảo cây vả khô đi, mà còn có thể ra lệnh núi bị bứng lên và quăng xuống biển.²²Bất cứ điều gì các con cầu xin và tin quyết, các con sẽ nhận được.”

Uy Quyền của Chúa Giê-xu

²³Chúa Giê-xu vào sân Đền Thờ giảng dạy. Thình lình, các thầy trưởng tế và các trưởng lão Do Thái bước vào hỏi Chúa: “Thầy cậy uy quyền gì để làm các việc đó? Ai ủy quyền cho Thầy?”²⁴Chúa Giê-xu đáp: “Ta cũng hỏi một câu, nếu các ngươi trả lời được,

^a Nt Con gái thành Si-ôn

^b Nt cưới lừa, trên lừa con, con lừa cái Ê-sa 62:11; Xa-ch a-ri 9:9

^c Nt Hosanna

^d Nt Phúc cho

^e Thi 8:2

Ta sẽ giải đáp câu hỏi của các người. ²⁵Lẽ bấp-tem của Giăng bắt nguồn từ đâu? Từ trời hay từ người?” Họ thảo luận với nhau: “Nếu ta nói từ trời, thì ông ấy sẽ hỏi: Sao các ông không tin Giăng? ²⁶Nếu ta nói từ người, thì nguy với nhân dân, vì nhân dân đều công nhận Giăng là nhà tiên tri của Thượng Đế.” ²⁷Vậy họ thưa với Chúa: “Chúng tôi không biết!” Chúa đáp: “Nếu thế, Ta cũng không nói cho các người biết nguồn gốc uy quyền của Ta.”

Hai Con Trai

²⁸“Các người nghĩ thế nào về chuyện này: Người kia có hai con trai. Ông bảo đứa con trưởng: ‘Con ơi, hôm nay con ra vườn nho làm việc.’ ²⁹Nó đáp: ‘Con không muốn đi!’ nhưng sau đó lại hối hận, ra vườn làm việc. ³⁰Người cha lại sai đứa con thứ ra vườn. Nó nhanh nhẩu đáp: ‘Vâng, con đi ngay.’ Nhưng cứ ở nhà, không chịu đi. ³¹Vậy, người con nào vâng lời cha?”

Họ đáp: “Người con trưởng.”

Chúa Giê-xu tiếp: “Ta quả quyết với các người, bọn thu thuế và gái giang hồ sẽ vào Nước Trời trước các người. ³²Vì Giăng bảo các người ăn năn, quay về Thượng Đế, nhưng các người không nghe; còn bọn thu thuế và gái giang hồ tin lời Giăng. Các người đã thấy rõ, nhưng vẫn không chịu ăn năn và không tin lời Giăng.”

Nụ Ngón về Các Lãnh Tự Do Thái

³³“Các người nghe thêm nụ ngôn này: Người kia trồng một vườn nho, dựng hàng rào chung quanh, đào hầm ép nho, xây tháp canh, cho tá điền mướn, rồi lên đường đi xa. ³⁴Đến mùa hái nho, chủ sai người nhà về thu hoa lợi. ³⁵Nhưng họ bị các

tá điền bắt giữ: người bị đánh đập, người bị giết, người bị ném đá. ³⁶Chủ lại phái đến một nhóm tôi tớ đông hơn đến. Họ cũng bị các tá điền đối xử tàn tệ và giết hại như trước. ³⁷Sau hết, chủ sai con trai mình đến gặp các tá điền, vì nghĩ rằng họ sẽ kính nể con mình. ³⁸Nhưng, khi vừa thấy con trai chủ, các tá điền bảo nhau: ‘Nó là con thừa tự, ta phải giết nó để chiếm đoạt tài sản.’ ³⁹Họ liền bắt người con, kéo ra ngoài vườn nho rồi giết đi. ⁴⁰Vậy, khi trở về, chủ vườn nho sẽ đối xử với các tá điền ấy ra sao?”

⁴¹Họ đáp: “Chủ sẽ tiêu diệt bọn gian ác ấy; cho người khác mướn vườn, canh tác và nộp hoa lợi đúng mùa.”

⁴²Chúa Giê-xu hỏi: “Các người chưa đọc lời Thánh Kinh này sao? ‘Tảng đá bị thợ xây nhà loại ra đã trở thành tảng đá móng. Đây là việc diệu kỳ Chúa đã thực hiện.’” ⁴³Ta cho các người biết: Chỗ của các người trong Nước Trời sẽ dành cho những người biết nộp cho Chúa phần hoa lợi của Ngài. ⁴⁴Ai ngã vào tảng đá sẽ bị tan xác; còn tảng đá ấy rơi nhằm ai, sẽ nghiền nát họ ra bụi.”

⁴⁵Các thầy trưởng tế và Biệt Lập nghe Chúa giải thích, biết Ngài ám chỉ họ, ⁴⁶nhưng nên tìm cách bắt Chúa, nhưng còn e ngại nhân dân, vì nhân dân đều công nhận Chúa là nhà tiên tri.

22

Tiệc Cưới

Chúa Giê-xu thuật thêm một nụ ngôn: ²“Nước Trời ví như một nhà vua tổ chức tiệc cưới cho thái tử. ³Vua cho người nhà mời tân khách đã được mời

^a Hạng người mang tiếng xấu trong xã hội Do Thái

^b Thi 118:22,23

^c Nt dân tộc

đến dự tiệc, nhưng họ đều từ chối. ⁴Vua lại sai người khác giục giã: ‘Tiệc đã dọn sẵn. Bò và thú béo đã nấu xong. Mời tân khách đến dự.’ ⁵Nhưng họ chẳng quan tâm; mỗi người cứ lo việc riêng, người đi thăm ruộng, kẻ đi buôn bán. ⁶Nhưng kẻ khác lại bắt các sứ giả hạ nhục và thù tiêu.

⁷“Vua nổi giận, cho quân đội tiêu diệt bọn sát nhân và thiêu hủy thành phố của họ. ⁸Rồi vua bảo các quần thần: ‘Tiệc cưới đã dọn xong, nhưng tân khách đã được mời đều không xứng đáng. ⁹Vậy, cứ đi ra các đường phố lớn, gặp ai cũng mời về dự tiệc.’

¹⁰“Họ đi khắp các ngã đường, đem về đủ hạng người, không phân biệt tốt xấu, nên phòng tiệc đầy dẫy tân khách hèn ỉn uống nhận nhip.

¹¹“Vua vào phòng tiệc, gặp một tân khách không mặc áo lễ (vua may sẵn cho mỗi người). ¹²Vua hỏi: ‘Này bạn, sao đã vào đây mà không mặc áo lễ?’ Người ấy cứng miệng không đáp.

¹³“Vua truyền tả hữu trói người ấy ném ra ngoài, vào chỗ tối tăm đầy tiếng khóc lóc và nghiến răng. ¹⁴Vì nhiều người ười được mời gọi,^a nhưng ít người được chọn.”

Chúa và Hoàng Đế La Mã

¹⁵Các thầy Biệt Lập họp nhau bàn mưu gài bẫy^b Chúa Giê-xu để có lý do bắt Ngài. ¹⁶Họ sai người^c cùng đi với các đảng viên Hê-rôđ^d đến hỏi Chúa: “Thưa Thầy, chúng tôi biết Thầy là người chân chính, lấy công tâm giảng dạy Đạo Thượng Đế, không nể sợ, thiên vị ai. ¹⁷Xin Thầy cho biết: Có nên nộp thuế cho hoàng đế La Mã không?”

^a Nt những kẻ còn lại

^b Nt gài bẫy trong lời nói

^c Nt môn đệ của họ

¹⁸Chúa Giê-xu biết rõ dụng ý họ, liền bảo: “Hạng đạo đức giả! Các người muốn gài bẫy Ta sao? ¹⁹Đưa Ta xem một đồng bạc.”^c Họ đưa cho Ngài một đồng bạc La Mã.

²⁰Chúa hỏi: “Hình và tên ai đây?”

²¹Họ đáp: “Hoàng đế La Mã.”

Chúa dạy: “Vậy, hãy nộp cho hoàng đế những gì của hoàng đế; hãy trả lại cho Thượng Đế những gì thuộc về Ngài.” ²²Họ sững sờ, không biết nói gì, nên rút lui ngay.

Vấn Đề Con Người Sống Lại

²³Cũng ngày hôm ấy, các thầy Sa-đúc (chủ trương không có sự sống lại) đến hỏi Chúa: ²⁴“Thưa Thầy, Mai-sen đã dạy: ‘Nếu người đàn ông nào qua đời khi ông có con, thì em trai người đó sẽ lấy vợ góa của anh để sinh con nối dõi cho anh.’ ²⁵Chúng tôi gặp trường hợp này: Gia đình kia có bảy anh em, người anh cả cưới vợ rồi chết không con, để vợ lại cho em. ²⁶Rồi từ người thứ hai, thứ ba, cho đến người thứ bảy, việc xảy ra giống hệt như thế. ²⁷Sau đó, người đàn bà cũng chết. ²⁸Đến ngày sống lại, người đàn bà ấy sẽ làm vợ ai trong bảy anh em? Vì tất cả đều đã cưới nàng.”

²⁹Chúa Giê-xu đáp: “Các người lầm lẫn vì không hiểu Thánh Kinh, cũng chẳng hiểu quyền năng Thượng Đế. ³⁰Khi sống lại, không ai còn cưới vợ lấy chồng nữa, mọi người đều giống như thiên sử. ³¹Về người chết sống lại, các người c hưa đọc Lời Thượng Đế rằng ³²‘Ta là Thượng Đế của Áp-ra-ham, của Y-sác và của Gia-cốp’ sao? Ngài không phải là Thượng Đế của người chết, nhưng của người sống.”

^d Đảng chính trị Do Thái đang nắm chính quyền

^c Nt một đồng bạc để đóng thuế

³³Nhân dân rất ngạc nhiên và khám phá học các lời dạy của Chúa.

Điều Răn Lớn Nhất

^{34,35}Được tin Chúa làm cho các thầy Sa-đúc cứng họng, các thầy Biệt Lập liền họp nhau tìm cách gài bẫy Ngài. Một thầy Biệt Lập làm luật sư đến chất vấn Chúa: ³⁶“Thưa Thầy, điều răn nào quan trọng nhất trong luật pháp?”

³⁷Chúa Giê-xu đáp: “ ‘Phải yêu thương Thượng Đế với cả tấm lòng, linh hồn và à trí óc.’ ³⁸Đó là điều răn thứ nhất và quan trọng nhất. ³⁹Điều răn thứ nhì cũng giống như thế: ‘Phải yêu thương người đồng loại như chính bản thân.’ ⁴⁰Hai điều răn ấy làm nền tảng cho tất cả luật pháp và lời tiên tri. Ai giữ hai điều răn ấy là giữ được toàn bộ luật pháp.”

Chúa Cứu Thế và Đa-vít

⁴¹Thấy các thầy Biệt Lập vây quanh mình, Chúa Giê-xu hỏi: ⁴²“Các người nghĩ thế nào về Chúa Cứu Thế? Ngài là dòng dõi của ai?” Họ đáp: “Dòng dõi Đa-vít.”

⁴³Chúa hỏi tiếp: “Tại sao Đa-vít, được Thánh Linh cảm hứng, đã gọi Đấng Cứu Thế là Chúa?”

⁴⁴Thượng Đế bảo Chúa tôi:
Hãy ngồi bên phải Ta.
Cho đến chừng Ta đặt kẻ thù dưới
gót chân Con.’^a

⁴⁵Đa-vít đã gọi Ngài là Chúa, sao Ngài còn là dòng dõi của Đa-vít được?”

⁴⁶Các thầy Biệt Lập không biết giải đáp thế nào. Không ai dám chất vấn Chúa nữa.

^a Thi 110:1

^b Địa vị lập pháp

Lời Nói và Việc Làm

Chúa Giê-xu dạy dân chúng và các môn đệ; ²“Các thầy dạy luật và Biệt Lập đều chiếm địa vị của Mai-sen.”^{b3}Các con nên vâng lời họ, nhưng đừng bắt chước việc họ làm, vì họ dạy thật giỏi nhưng không thực hành. ⁴Họ đặt ra bao nhiêu luật lệ khắt khe buộc người khác phải vâng giữ, nhưng chính họ không giữ một điều nào.

⁵“Làm việc gì, họ cũng nhằm mục đích phô trương. Họ đeo các thẻ bài da thật lớn, mặc áo lễ thêu tua dài thậm thụt. ⁶Họ ưa ngồi ghế danh dự trong phòng tiệc và hội trường. ⁷Họ thích được người ta kính chào ngoài đường phố và xưng họ là ‘thầy.’ ⁸Các con đừng chịu người ta gọi mình là ‘thầy,’ vì chỉ Thượng Đế là Thầy, còn các con đều là anh em; ⁹đừng nhận người nào làm ‘cha,’ vì chỉ Thượng Đế là Cha của mọi người; ¹⁰đừng để ai gọi mình là ‘chủ,’ vì các con chỉ có một Chủ là Chúa Cứu Thế. ¹¹Các con càng khiêm tốn phục vụ người, thì càng được tôn trọng. Ai muốn lãnh đạo, phải làm đầy tớ người khác. ¹²Ai tự đề cao sẽ bị hạ thấp; ai khiêm tốn hạ mình sẽ được nâng cao.”

Tội Ác của Các Thầy Dạy Luật và Biệt Lập

¹³“Khốn cho giới dạy luật và Biệt Lập, hạng đạo đức giả! Các người đóng sập cửa Nước Trời trước mặt người ta. Các người đã không chịu bước vào, lại ngăn cản người khác bước vào. ¹⁴Các người làm ra vẻ thánh thiện bằng cách đọc những

^c Các hợp da đựng bài cầu nguyện và các câu Thánh Kinh

bài cầu nguyện quá dài, nhưng đồng thờ i cướp đoạt nhà cửa của những quả phụ cô đơn. Vì thế, các người sẽ bị hình phạt nặng hơn.

¹⁵“Khốn cho các người, hạng giả nhân giả nghĩa! Các người đi khắp các đường thủy, đường bộ tuyển mộ một người theo phe mình, để rồi huấn luyện người ấy trở thành hiểm độc^a gấp đôi các người.

¹⁶“Khốn cho các người, hạng lãnh đạo mù quáng! Các người dạy người ta: ‘Lời thề trước Đền Thờ không quan trọng; nhưng ai chỉ vàng của Đền Thờ mà thề mới buộc phải giữ lời thề ấy.’ ¹⁷Thật là mù quáng, khờ dại! Chính Đền Thờ làm cho vàng ra thánh; vậy giữa vàng và Đền Thờ, bên nào quan trọng hơn? ¹⁸Các người còn dạy: ‘Lời thề trước bàn thờ không quan trọng; nhưng ai thề trước lễ vật trên bàn thờ mới phải giữ lời thề.’

¹⁹Thật là mù quáng! Chính bàn thờ làm cho lễ vật ra thánh; vậy giữa bàn thờ và lễ vật, bên nào quan trọng hơn? ²⁰Vì ai thề trước bàn thờ là hứa nguyện trước bàn thờ và lễ vật trên bàn thờ; ²¹ai thề trước Đền Thờ là hứa nguyện trước Đền Thờ và Chúa ngự trong Đền Thờ; ²²ai chỉ trời mà thề là hứa nguyện trước ngài Thượng Đế và Đấng ngự trên ngài.

²³“Khốn cho giới dạy luật và Biệt Lập, hạng lấy vải thưa che mắt thánh!^b Các người dâng một phần mười bạc hà, thì là và rau cần mà bỏ qua những điều quan trọng hơn trong luật pháp: Công lý, nhân từ và thành tín. Đúng ra phải giữ những điều này, nhưng không được bỏ những điều kia. ²⁴Hạng lãnh đạo mù quáng, các người giả vờ lọc cho ra con muỗi mà nuốt trứng con lạc đà!

²⁵“Khốn cho giới dạy luật và Biệt Lập, hạng đạo đức giả! Các người lau chùi bên ngoài bát đĩa, còn bên trong lại đầy dẫy những tham nhũng và phóng dục.

²⁶Này, phái Biệt Lập mù quáng, trước hết phải rửa sạch bề trong bát đĩa, rồi bên ngoài mới sạch.

²⁷“Khốn cho giới dạy luật và Biệt Lập, hạng giả nhân giả nghĩa! Các người gìn giữ những ngôi mộ sơn phết bên ngoài thật đẹp, mà bên trong đầy xương người chết và mọi thứ dơ bẩn. ²⁸Cũng thế, các người khoác chiếc áo đạo đức để che giấu lòng gian trá, vô đạo.^c

²⁹“Khốn cho giới dạy luật và Biệt Lập, hạng đạo đức giả! Các người xây mộ cho các nhà tiên tri và trang trí đài kỷ niệm các nhà đạo đức, ³⁰rồi tuyên bố: ‘Nếu sơn ống vào thời ấy, thì chúng tôi đã không về hòa với tổ phụ mà sát hại các nhà tiên tri.’ ³¹Như thế, các người tự nhận mình là à con cháu kẻ giết người! ³²Các người thoe gót người xưa, làm cho tội ác của họ thêm đầy tràn.

Hậu Quả của Tội Ác

³³“Các người hiểm độc như rắn hổ mang; đúng tông đúng giống như thế, làm sao thoát khỏi cực hình trong địa ngục?

³⁴“Ta sẽ sai các tiên tri, các nhà triết học và giáo sư đến với các người. Các người sẽ đóng đinh người này trên cây thập tự, đánh đập người khác rách da nát thịt trong các hội trường, truy nã họ từ thành này sang thành khác. ³⁵Như thế, các người phải chịu trách nhiệm về huyết của những người công chính đổ ra khắp đất, từ huyết A-ben cho đến huyết Xa-cha-ri con Ba-ra-chi, là người đã bị các người giết giữa Đền Thờ và bàn thờ.

^a Ni con của địa ngục

^b Ni đạo đức giả

^c Ni vô luật

MÃ-THI 23:36

³⁶Ta xác nhận: Chính thế hệ này phải chịu trách nhiệm hoàn toàn.

Lời Kêu Gọi Giê-ru-sa-lem

³⁷“Giê-ru-sa-lem, Giê-ru-sa-lem, là thù địch đã giết các nhà tiên tri, và ném đá sát hại các sứ giả của Thượng Đế! Đã bao lần Ta muốn tập hợp các con^a như gà mẹ túc con về ấp ủ dưới cánh, nhưng chẳng ai nghe. ³⁸Vì thế, nhà các con sẽ hoang vắng tiêu điều. ³⁹Ta cho các con biết: Các con sẽ không còn thấy Ta nữa, cho đến ngày các con hoan nghênh sứ giả của Thượng Đế.”

24

Ngày Cuối Cùng

Chúa Giê-xu bước ra khỏi Đền Thờ; các môn đệ lại gần, xin Ngài xem các công trình kiến trúc Đền Thờ. ²Nhưng Chúa hứa bảo: “Đền Thờ nguy nga các con trông thấy đây, một ngày kia sẽ bị san bằng, không có đến hai tảng đá chõng lên nhau nữa.”

³Khi Chúa ngồi trên sườn núi Ô-liu, các môn đệ đến hỏi riêng: “Xin Thầy cho chúng con biết khi nào việc ấy xảy ra, và có dấu hiệu gì báo trước ngày Chúa trở lại và thời kỳ tận thế?”

Thời Triệu

⁴Chúa Giê-xu đáp: “Các con phải thận trọng để khỏi bị lừa gạt. ⁵Nhiều người sẽ mạo danh Ta, tự xưng là Chúa Cứu Thế, làm cho nhiều người lầm lạc. ⁶Các con sẽ nghe chiến tranh bùng nổ, và những tin tức khủng khiếp về chiến tranh. Đùng bổi rối, vì các biến cố ấy phải xảy ra, như ng chưa đến ngày tận thế.^b ⁷Dân tộc này

sẽ tiến đánh dân tộc khác; nước nọ tuyn chiến với nước kia. Nhiều xứ sẽ gặp nạn đói và động đất. ⁸Đó chỉ là giai đoạn đầu của cơn đại nạn.

⁹“Khi ấy, người ta sẽ khủng bố giết hại các con. Tất cả các dân tộc đều ghen ghét các con, vì các con thuộc về Ta. ¹⁰Nhiều người sẽ bỏ đạo, phản bội nhau và ghen ghét nhau. ¹¹Nhiều tiên tri giả sẽ nổi lên quyến rũ nhiều người vào con đường lầm lạc. ¹²Vì tội ác lan tràn, tình yêu thương của nhiều người sẽ lạnh nhạt. ¹³Nhưng ai nhẫn nhục chịu đựng cho đến cuối cùng sẽ được cứu. ¹⁴Phúc Âm Nước Trời phải được công bố khắp thế giới để làm chứng cho mọi dân tộc đều biết, rồi mới đến ngày tận thế.

Đại Nạn ở Xứ Do Thái

¹⁵“Khi các con thấy vật ghê tởm^c đặt tại nơi thánh mà nhà tiên tri Đa-ni-ên đã nói trước (người đọc phải lưu ý), ¹⁶ai đang ở xứ Giu-đê phải trốn lên miền đồi núi. ¹⁷Ai đang đứng ngoài hiên^d đừng quay vào nhà góp nhặt của cải. ¹⁸Ai ở ngoài đồng đừng trở về nhà lấy áo. ¹⁹Trong những ngày đó, không ai khổ cho bằng đàn bà có thai hay có con mọn! ²⁰Các con hãy cầu nguyện để cuộc lánh nạn đừng xảy vào ngày thứ bảy^e hay giữa mùa đông. ²¹Vì khi ấy sẽ có tai họa khủng khiếp chưa từng thấy trong lịch sử, và trong tương lai cũng chẳng bao giờ có nữa. ²²Nếu những ngày tai họa không được rút ngắn, cả nhân loại sẽ bị diệt vong. Nhưng vì con dân Chúa,^f số ngày khủng khiếp sẽ giảm bớt.

^a Nt các con người

^b Nt cuối cùng

^c Nt vật ghê tởm làm cho hoang tàn

^d Nt trên mái nhà

^e Ngày thứ bảy (lễ cuối tuần), người Do Thái đóng chặt cửa phòng thành, không cho ai vào

^f Nt người được chọn

Chúa Trở Lại Địa Cầu

²³“Khi ấy, nếu ai bảo các con: ‘Chúa Cứu Thế vừa đến nơi kia!’ thì các con đừng tin. ²⁴Vì nhiều người sẽ mạo nhận là Chúa Cứu Thế, hay tiên tri, làm phép lạ để lừa gạt nhiều người, có thể đánh lừa cả con dân Chúa.^a ²⁵Ta nói trước để các con đề phòng.

²⁶“Nếu có người bảo: ‘Chúa Cứu Thế ở ngoài sa mạc,’ thì các con đừng đi tìm; hoặc họ nói: ‘Chúa đang ẩn nơi kia,’ cũng đừng tin. ²⁷Vì Ta^b sẽ đến như chớp nháng chiếu rọi khắp vòm trời trong nháy mắt, đông phương hay tây phương cũng sẽ đồng thời thấy Ta. ²⁸Xác chết nằm đâu, chìm kên kên tụ họp tại đó.

²⁹“Ngay sau những ngày đại nạn, mặt trời sẽ tối tăm, mặt trăng cũng không chiếu sáng, các vì sao trên trời sẽ rơi rụng, các quyền lực dưới bầu trời sẽ rung chuyển. ³⁰Khi ấy, dấu hiệu Ta^b trở lại địa cầu sẽ xuất hiện trên trời. Khắp thế giới sẽ than khóc, tất cả các dân tộc sẽ trông thấy Ta^b giáng xuống trong mây trời với vinh quang và uy quyền tuyệt đối. ³¹Ta sẽ sai các thiên sứ thổi kèn vang dội để tập họp con dân Ta^a khắp bốn phương, từ mọi chân trời góc biển.

Thì Giờ Chúa Trở Lại

³²“Các con nên rút tỉa bài học cây vả: Khi cây đâm chồi nảy lộc, các con biết sắp đến mùa hạ. ³³Cũng thế, khi thấy các biến cố ấy, các con biết ngày Ta trở lại rất gần, Ta đã đến ngay bên cửa. ³⁴Ta quả quyết, thế hệ này chưa chấm dứt, những biến cố ấy đã xảy ra rồi. ³⁵Trời đất sẽ tiêu tan nhưng lời Ta vẫn còn mãi mãi.

^a Nt người được chọn

^b Nt Con Loài Người

³⁶“Không một ai biết được ngày giờ tận thế. Các thiên sứ và Ta^c cũng thế. Chỉ Cha biết mà thôi.

Sẵn Sàng Chờ Đón Chúa

^{37,38}“Thế giới vẫn an nhiên hưởng thụ – cưới gả, tiệc tùng – y như thời Nô-ê trước nạn hồng thủy. ³⁹Chẳng ai tin nước lụt sẽ tràn ngập, cuốn sạch mọi người. Ngày Ta trở lại cũng thế. ⁴⁰Khi ấy, hai người đang làm ruộng, một người được rước đi, người kia bị bỏ lại; ⁴¹hai người đang xay lúa, một người được rước đi, người kia bị bỏ lại. ⁴²Các con phải thức canh, vì không biết lúc nào Chúa mình sẽ đến. ⁴³Nên nhớ, nếu chủ nhà biết trước giờ nào^d bọn gian phi đến, tất phải thức canh đề phòng để khỏi bị mất trộm. ⁴⁴Các con phải luôn luôn sẵn sàng, vì Ta^b sẽ đến vào giờ các con không ngờ.

Quản Gia Trung Thành

⁴⁵“Ai là quản gia trung thành, khôn ngoan, được chủ ủy thác coi sóc người nhà, để phân phát thực phẩm cho họ đúng giờ? ⁴⁶Người ấy sẽ được khen ngợi khi chủ trở về thấy đang làm tròn bổn phận; ⁴⁷chắc chắn chủ sẽ cho người ấy cai quản tất cả tài sản mình.

⁴⁸“Nhưng, một quản gia bất trung sẽ tự nhủ: ‘Chủ ta còn lâu mới về,’ ⁴⁹rồi hành hạ người nhà, ăn uống say sưa. ⁵⁰Chủ sẽ trở về trong giờ nó không ngờ. ⁵¹Nó sẽ bị hình phạt nặng nề,^e và chịu chung số phận với bọn giả nhân giả nghĩa, mãi mãi than khóc và nghiến răng.

^c Nt Con

^d Nt canh nào

^e Nt cắt ra từng mảnh

25

Mười Cô Phụ Dâu

“Lúc ấy, Nước Trời sẽ giống trường hợp mười cô trinh nữ cầm đèn đi rước chàng rể, năm cô khôn, năm cô dại.^{3,4} Các cô dại cầm đèn mà quên đem thêm dầu; t rong khi các cô khôn đem dầu theo để ch ắm vào đèn.^{5,6} Vì chàng rể đến trễ, các c ô đều ngủ gục. Đến khuya, có tiếng gọi: ‘Chàng rể sắp đến! Mau ra nghênh tiếp !’

^{7,8}“Tất cả bùng tỉnh, mở mắt chuẩn bị đèn dầu. Thấy đèn mình cạn dầu sắp tắt, các cô dại liền nài nỉ các bạn kia chi a cho tí dầu.

⁹“Các cô khôn từ khước: ‘Chúng tôi không có đủ dầu để chia sẻ. Các chị nê n ra quán mua.’

¹⁰“Khi các cô dại ra quán, chàng rể đ ến. Năm cô sẵn sàng chờ đợi đều được vào dự tiệc cưới, rồi cửa đóng lại.

¹¹“Còn năm cô dại khi quay lại, đứn g ngoài gõ cửa, nài nỉ: ‘Xin mở cửa cho chúng tôi.’¹² Nhưng chàng rể đáp: ‘T hật ra, tôi không hề quen biết các chị.’”

¹³“Vậy, phải thức canh chờ đợi, vì c a con không biết ngày giờ Ta trở lại.

Khai Triển Những Gì Chúa Giao

¹⁴“Nước Trời cũng giống trường hợp người chủ sắp lên đường viễn du, gọi cá c đầy tớ vào ủy thác cho họ tài sản mìn h.¹⁵ Chủ giao cho mỗi người tùy khả nã ng: Người thứ nhất năm mươi lượng vàng , người thứ hai hai mươi lượng, và người thứ ba mười lượng.^a

¹⁶“Sau khi chủ lên đường, người lãnh năm mươi lượng lập tức kinh doanh, lời được năm mươi lượng.¹⁷ Người nhận hai mươi lượng cũng đầu tư, thu lời hai mươi

lượng.¹⁸ Còn người nhận mười lượng đào đất chôn giấu số vàng của chủ.

¹⁹“Sau một thời gian khá lâu, chủ trở về, tính sổ với các đầy tớ.²⁰ Người nhậ n năm mươi lượng đem thêm năm mươi l ượng đến trình: ‘Thưa chủ, năm mươi lạn g vàng chủ giao, tôi làm lợi thêm được năm mươi lượng nữa.’²¹ Chủ khen: ‘Tốt l ắm, con rất ngay thật trung thành. Con đã trung thành trong việc nhỏ, nên sẽ đ ược ủy thác nhiều việc lớn. Con đến đâ y chung vui với ta.’

²²“Người lãnh hai mươi lượng cũng bư ớc đến: ‘Thưa chủ, hai mươi lượng vàng chủ giao, tôi làm lợi thêm được hai mươ i lượng nữa.’²³ Chủ khen: ‘Tốt lắm, con r ất ngay thật trung thành. Con đã trung t hành trong việc nhỏ, nên sẽ được ủy thá c nhiều việc lớn. Con đến đây chung vu i với ta.’

²⁴“Người nhận mười lượng đến phàn tr ần: ‘Thưa chủ, tôi biết chủ khắt khe, ha y gặt hái ở nơi không gieo, hay thu hoặ ch ở nơi không trồng.²⁵ Vì lo sợ, nên t ôi tìm chỗ chôn giấu vàng; và đây, tôi x í n gửi lại số vàng cho chủ.’²⁶ Chủ quở tr ách: ‘Anh thật gian ngoa lười biếng! Đã biết ta thu hoạch lợi tức,²⁷ sao anh khô ng gửi số vàng ấy vào ngân hàng để khi ta về sẽ lấy cả vốn lẫn lời?’²⁸ Rồi chủ r a lệnh: ‘Đem mười lượng này cho người có một trăm lượng!²⁹ Vì ai có, sẽ được th êm đến mức dư dật; còn ai không có, dù còn gì cũng bị lấy đi.³⁰ Còn tên đầy t ở vô dụng kia, đem quăng nó vào chỗ t ối tăm, đây tiếng than khóc và nghiến r ăng!’

Ngày Phán Xét

³¹“Khi Ta vinh quang trở lại địa cầu với tất cả các thiên sứ thánh, Ta sẽ ngồi trên ngai vinh hiển.³² Tất cả các đân

^a *Nt 5 tálanta, 2 và 1*

tộc sẽ tập hợp trước mặt Ta. Ta sẽ phân chia họ làm hai, như người chân chia chiên với dê,³³sắp người công chính đứng bên phải và người gian ác bên trái.³⁴Ta^a sẽ bảo nhóm người bên phải: ‘Những người được Cha Ta ban phúc, hãy vào hưởng cơ nghiệp^b Ta đã chuẩn bị cho các con từ khi sáng tạo trời đất!’³⁵Vì lúc Ta đói, các con cho Ta ăn; Ta khát, các con cho Ta uống; Ta tỵ nạn,^c các con tiếp rước Ta về nhà;³⁶Ta rách rưới, trần truồng, các con mặc áo cho Ta; Ta đau yếu và bị tù, các con thăm viếng Ta.’

³⁷“Lúc ấy, những người công chính sẽ ngạc nhiên: ‘Thưa Chúa, có khi nào chúng con thấy Chúa đói mà mời ăn, thấy Chúa khát mà mời uống,³⁸hoặc gặp Chúa tỵ nạn mà tiếp đãi, thấy Chúa rách rưới^d mà mặc áo,³⁹hay biết Chúa đau ốm và bị tù mà thăm viếng đâu?’

⁴⁰“Ta sẽ giải thích: ‘Các con tiếp đãi anh em Ta tức là tiếp đãi Ta!’

⁴¹“Ta cũng sẽ bảo nhóm người bên trái: ‘Những người gian ác đáng nguyên rửa kia, đi ngay vào lò lửa đời đời không hề tắt, dành cho Sa-tan và các quỷ sứ!’⁴²Vì lúc Ta đói, các người không cho Ta ăn; Ta khát, các người không cho Ta uống;⁴ Ta tỵ nạn, các người không tiếp đón Ta; Ta rách rưới, các người không mặc áo cho Ta; Ta đau ốm và bị tù, các người không thăm viếng Ta.’

⁴⁴“Họ sẽ thốt lên: ‘Thưa Chúa, chúng con có bao giờ thấy Chúa đói khát, tỵ nạn, rách rưới, đau ốm hay bị giam cầm đâu mà sẵn lòng giúp đỡ?’

⁴⁵“Ta sẽ giải đáp: ‘Các người từ chối không cứu giúp một anh em hèn mọn nhút nhát của Ta tức là các người khước từ Ta!’⁴⁶Rồi người ác bị đưa vào nơi hình phạt đời đời; còn người công chính được hưởng sự sống vĩnh cửu.”

26

Âm Mưu Giết Chúa

Giảng dạy xong, Chúa Giê-xu bảo các môn đệ: ²“Các con biết, còn hai ngày nữa đến lễ Vượt Qua, Ta^c sẽ bị phản bội và đóng đinh trên cây thập tự.”³Chính lúc ấy, các thầy trưởng tế và các trưởng lão Do Thái đang họp tại dinh thầy tế lễ tối cao Cai-phi, tìm mưu kế xảo trá để bắt giết Chúa Giê-xu.⁵Họ quyết định chờ qua ngày lễ, để dân chúng khỏi náo động.

Xức Dầu Thơm Cho Chúa

⁶Chúa Giê-xu vào nhà Si-môn, một người cùi tại làng Bê-ta-ni.⁷Chúa đang ngồi ăn, một thiếu phụ bước vào, mang theo bình ngọc thạch đựng dầu thơm rất đắt tiền. Chị đổ dầu trên đầu Chúa.⁸Các môn đệ tức giận trách: “Phí của quá!⁹Sao không đem bán bình dầu thơm lấy số tiền lòn cứu trợ người nghèo?”

¹⁰Biết dụng ý của họ, Chúa Giê-xu can thiệp: “Sao các con quả trách chị ấy? Chị đã làm một việc tốt đẹp cho Ta.¹¹Các con có nhiều cơ hội giúp đỡ người nghèo, nhưng sẽ không có Ta luôn luôn.¹²Chị đã xức dầu thơm lên thân Ta trước ngày tống táng.¹³Ta cho các con biết, việc làm của chị hôm nay sẽ được nhắc nhở ca tụng khắp thế giới, tại những nơi Phúc Âm được truyền bá.”

^a Nt Vua

^b Nt Nước

^c Nt Ta là khách lạ (cđ người kiều ngụ trên đất xa lạ)

^d Nt trần truồng

^c Nt Con Loài Người

Bán Chúa Lấy Bạc

¹⁴Lúc ấy, một sứ đồ tên Giu-đa Ích-c a-ri-ốt đến tiếp xúc với các thầy trưởng tế. ¹⁵Giu-đa hỏi: “Nếu tôi bắt Thầy tôi nộp cho các ông, các ông thưởng bao nhiêu?” Họ đồng ý trả ba mươi lạng bạc, và cân ngay số bạc cho Giu-đa. ¹⁶Từ đó, Giu-đa tìm cơ hội nộp Chúa.

Chuẩn Bị Lễ Vượt Qua

¹⁷Ngày đầu lễ Vượt Qua – trong ngày lễ này, người Do Thái chỉ ăn bánh không men – các môn đệ đến hỏi Chúa Giê-xu: “Thầy muốn ăn lễ Vượt Qua tại đâu? Xin Thầy chỉ bảo để chúng con sửa soạn.” ¹⁸Chúa đáp: “Các con vào thành tìm một người, rồi nói: ‘Thầy bảo: Giờ Ta gần đến, Ta và các môn đệ sẽ dự lễ Vượt Qua tại nhà anh.’” ¹⁹Các môn đệ làm đúng theo lời Chúa Giê-xu, và chuẩn bị lễ Vượt Qua.

Người Phản Chúa

²⁰Đến tối, Chúa Giê-xu ngồi ăn với mười hai sứ đồ. ²¹Giữa bữa ăn, Chúa tiết lộ: “Ta bảo thật, một người trong các con sẽ phản Ta!”

²²Các môn đệ vô cùng buồn bực, lần lượt hỏi Chúa: “Thưa Thầy, có phải con không?”

²³Chúa đáp: “Người nào nhúng bánh vào đĩa với Ta^a là người phản Ta. ²⁴Ta phải hy sinh^b như lời Thánh Kinh nói trước, nhưng khốn cho kẻ phản Ta, thà nó chẳng sinh ra còn hơn!” ²⁵Giu-đa cũng giả vờ hỏi: “Thưa Thầy, có phải con không?” Chúa thì thầm: “Con, chứ còn ai nữa!”

^a Ctd cùng ăn với Ta
^b Nt Con Loài Người đi
^c Nt lấy chén

Tiệc Thánh

²⁶Khi đang ăn, Chúa Giê-xu lấy bánh, cảm tạ Thượng Đế, rồi bẻ ra chia cho các môn đệ. Ngài dạy: “Đây là thân thể Ta, các con hãy lấy ăn.” ²⁷Chúa cũng rót nước nho, cảm tạ, rồi đưa cho các môn đệ: “Các con hãy uống đi, ²⁸vì đây là máu Ta, máu đổ ra cho nhiều người được tha tội, ấn chứng Giao Ước mới giữa Thượng Đế và nhân loại. ²⁹Ta cho các con biết: Ta sẽ không uống nước nho này cho đến ngày uống nước nho mới với các con trong Nước Cha Ta.”

Người Chối Chúa

³⁰Hát thánh ca xong, Chúa Giê-xu và các môn đệ lên núi Ô-liu. ³¹Chúa thổ lộ: “Đêm nay, các con đều lìa bỏ Ta,^d và Thánh Kinh đã viết: ‘Ta sẽ đánh người chán, và bày chiên tan tác.’” ³²Nhưng sau khi sống lại, Ta sẽ qua xứ Ga-li-lê gặp các con.”

³³Phê-rô thưa: “Con sẽ chẳng bao giờ xa Thầy, dù mọi người bỏ chạy.”

³⁴Chúa Giê-xu đáp: “Ta quả quyết: Đêm nay trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần.”

³⁵Phê-rô thưa: “Con thà chết còn hơn chối Thầy!” Các môn đệ khác cũng đều quả quyết như thế.

Vườn Ghết-sê-ma-nê

³⁶Chúa Giê-xu đưa các môn đệ vào vườn Ghết-sê-ma-nê, căn dặn: “Các con ngồi đây, đợi Ta đi cầu nguyện đằng kia.” ³⁷Chúa chỉ đem Phê-rô, Gia-cô và Giăng theo Ngài. Từ lúc đó, Ngài cảm thấy đau buồn sâu não.

^d Nt vấp phạm vì Ta
^e Xa-cha-ri 13:7

³⁸Ngài bảo họ: “Linh hồn Ta buồn rầu tột độ.^a Các con hãy ở đây thức canh với Ta.”

³⁹Chúa đi một quãng, rồi quỳ gối sát p mặt xuống đất cầu nguyện: “Cha ơi, nếu có thể được, xin cho Con khỏi uống chén này, nhưng xin theo ý Cha, chứ k hông theo ý Con.”

⁴⁰Khi quay lại, Chúa thấy ba môn đệ đang ngủ gục, liền gọi: “Phê-rô! Con k hông thức với Ta được một giờ sao? ⁴¹P hải tỉnh thức và cầu nguyện, để khỏi sa vào vòng cám dỗ; vì tâm linh thật muốn , nhưng thể xác lại yếu đuối.”

⁴²Chúa đi cầu nguyện lần thứ nhì: “T hưa Cha, nếu chén này không thể dẹp b ỏ được cho đến khi Con uống xong, thì xin ý Cha được thực hiện.”

⁴³Lần này, Chúa quay lại thấy các m ôn đệ vẫn ngủ, mắt nhắm nghiền, ⁴⁴nên Ngài đi cầu nguyện lần thứ ba, cũng xi n như lần trước. ⁴⁵Chúa trở lại, bảo các môn đệ: “Giờ này các con còn ngủ sao? Đã đến lúc Ta^b bị phản nộ vào tay b ọ n gian ác. ⁴⁶Đứng dậy, đi với Ta. Đây, kẻ phản Ta đã tới.”

Người Do Thái Bất Chúa

⁴⁷Chúa còn đang nói, sứ đồ Giu-đa x ông đến. Theo sau, có một đoàn người t ay sai của các thầy trưởng tế và các trư ờng lão cầm gươm dao, gậy gộc. ⁴⁸Tên phản Chúa ra ám hiệu: “Tôi hôn người nào, các anh cứ bắt giữ ngay.” ⁴⁹Giu-đ a trâng tráo xông thẳng đến chào Chúa: “Lạy Thầy!” rồi hôn Chúa.

⁵⁰Chúa Giê-xu đáp: “Bạn ơi, cứ làm cho xong việc của bạn đi.” Bọn kia liền xông vào bắt giữ Chúa. ⁵¹Một môn đệ

của Chúa rút gươm chém đầu tở của thầ y tế lễ tối cao, đứt mất một vành tai. ⁵²

Tuy nhiên, Chúa Giê-xu bảo: “Con tra ngay gươm vào vỏ. Vì ai cầm gươm sẽ bị giết bằng gươm. ⁵³Con chẳng biết Ta có quyền xin Cha mười hai ngàn đoàn thiên sứ đến bảo vệ Ta sao? ⁵⁴Nhưng nếu thế thì lời Thánh Kinh đã viết về cá c việc này làm sao ứng nghiệm được?”

⁵⁵Chúa Giê-xu hỏi đoàn người bắt N gài: “Ta đâu phải trộm cướp mà các ng ười đem gươm dao, gậy gộc đến bắt? H àng ngày Ta vẫn ngồi giảng dạy trong Đền Thờ, sao các người không bắt Ta? ⁵⁶Nhưng mọi việc xảy ra đây đều làm ứ ng nghiệm lời các nhà tiên tri trong Th ánh Kinh.”

⁵⁶Nhưng mọi việc xảy ra đây đều làm ứ ng nghiệm lời các nhà tiên tri trong Th ánh Kinh.”

Khi ấy, tất cả các môn đệ đều bỏ chạy.

Chúa Ra Trước Hội Đồng Quốc Gia

⁵⁷Bắt được Chúa rồi, người Do Thái li ền giải Ngài đến dinh thầy tế lễ tối cao C ai-phe. Các thầy dạy luật và các trưởng l ão đã họp mặt đông đủ trong dinh. ⁵⁸Phê -rô theo sau Chúa xa xa, cho đến khi vào sân dinh thầy tế lễ tối cao. Ông len lỏi n gồi chung với bọn tuấn cảnh để theo dõi mọi diễn biến. ⁵⁹Các thầy trưởng tế và cả hội đồng quốc gia^c tìm bằng chứng đối để khép Chúa vào tội tử hình. ⁶⁰Dù nhi ều người đứng lên vu cáo đủ điều, nhun g họ vẫn chưa tìm thấy bằng chứng nào có đủ giá trị. Cuối cùng, hai người tiến l ẻ n tố cáo: ⁶¹“Người này dọ sẽ phá tan Đ ền Thờ Thượng Đế, rồi xây cất lại trong ba ngày.”

⁶²Thầy tế lễ tối cao vùng đứng dậy, h ỏi Chúa Giê-xu: “Sao, anh trả lời thế nà o về lời tố cáo đó?” ⁶³Chúa Giê-xu vẫn

^a Nt buồn rầu đến chết

^b Nt Con Loài Người

^c Nt sunédrión (hội đồng gồm 70 trưởng tế, thầy dạy luật và trường lão Do Thái đại diện cho toàn dân, có quyền x ử các vụ án lớn về tôn giáo)

im lặng không đáp. Thầy tế lễ tối cao ti
ếp: “Tôi buộc anh thề trước Thượng Đế
Hàng Sống, và khai cho chúng tôi biết,
anh có phải là Chúa Cứu Thế, Con Th
ượng Đế, không?”⁶⁴Chúa Giê-xu đáp: “
Phải! Ta quả quyết: Trong tương lai, cá
c người sẽ thấy Ta^a ngồi bên phải ngai
Thượng Đế, và cõi mây trời trở lại trần
gian.”

⁶⁵Thầy tế lễ tối cao xé toạc chiếc áo
lễ đang mặc, thét lên: “Phạm thượng!
Chúng ta cần gì nhân chứng nữa! Quý ngài
vừa nghe tận tai lời phạm thượng đó.⁶⁶
Vậy quý ngài quyết định thế nào?” Các
lãnh tụ Do Thái đáp: “Nó đáng bị tử hìn
h!”⁶⁷Họ đua nhau khạc nhổ vào mặt C
húa, đánh đấm, tát tai Ngài,⁶⁸rồi nói: “
Này, Chúa Cứu Thế, có giải thì đoán xe
m^b ai vừa đánh anh đó?”

Ba Lần Chối Chúa

⁶⁹Phê-rơ vẫn ngồi ngoài sân. Một đ
a y tố gái đến nhìn mặt Phê-rơ: “Ông cũ
ng là đồ đệ của^c Giê-xu người Ga-li-lê c
hứ gì?”⁷⁰Nhưng Phê-rơ chối trước mặt
mọi người: “Chị nói gì, tôi không hiểu!
”⁷¹Thấy ông đi ra cổng, một chị đầy tớ
khác báo cho bọn gác cổng: “Ông này
là đồ đệ của^c Giê-xu người Na-xa-rét.”
⁷²Phê-rơ lại chối: “Tôi thề chẳng hề qu
en biết người đó.”

⁷³Một lát sau, bọn người đứng chung
quanh lại tố Phê-rơ: “Đúng rồi! Ông cũ
ng thuộc bọn Giê-xu. Ông nói đặc gion
g Ga-li-lê, còn chối cãi gì nữa?”^d

⁷⁴Phê-rơ liền nguyên rửa và thề độc:
“Tôi không hề quen biết người đó.” Lập
tức có tiếng gà gáy.⁷⁵Phê-rơ sực nhớ l
ời Chúa Giê-xu: “Trước khi gà gáy, con

sẽ chối Ta ba lần.” Ông bước ra ngoài;
khóc lóc đấng cay.

27

Chúa Ra Tòa Tổng Trấn La Mã

Trời vừa sáng, các thầy trưởng tế và cá
c trưởng lão Do Thái bàn định kế hoạch g
iết Chúa.²Họ xiềng Ngài thật chặt rồi
giải qua tổng trấn La Mã là Phi-lát.

Giu-đa Tự Sát

³Thấy Chúa bị kết án nặng nề, Giu-đ
a hối hận, liền đem ba mươi lạng bạc tr
ả lại các thầy trưởng tế và các trưởng l
ão.⁴Giu-đa than thở: “Tôi có tội, vì ph
ản bội người vô tội!”^eHọ lạnh lùng đ
áp: “Mặc anh chứ! Việc ấy liên hệ gì đến c
húng tôi?”

⁵Giu-đa đem vát bạc vào trong Đ
ền Thờ, rồi ra ngoài thất cổ chết.⁶Các th
ầy trưởng tế lượm bạc lên, bảo nhau: “B
ạc này dính máu người, không đ
ược để trong kho thánh.”⁷Họ quyết định dù
ng số bạc mua đám đất của thợ gốm, để
làm nghĩa trang chôn người nước ngoài
. ⁸Vì thế, người ta gọi đám đất đó là ‘C
ánh Đờng Huyết.’

⁹Việc xảy ra đúng theo lời tiên tri Giê-
rê-mi: “Họ lấy ba mươi lạng bạc, là giá c
ủa dân Y-sơ-ra-ên định cho người,¹⁰và đ
ùng số bạc mua cánh đồng của thợ gốm,
như lời Chúa truyền bảo tôi.”

Phi-lát Xử Chúa

¹¹Chúa Giê-xu đứng trước tòa án Phi-l
át, là tổng trấn La Mã. Tổng trấn hỏi: “A
nh có phải là Vua dân Do Thái không?”
“Phải!” Chúa đáp.

^a Con Loài Người

^b Ni nói tiên tri

^c Ni đã ở với

^d Ctd giọng nói của anh làm cho anh bị lộ tẩy

^e Ni phản bội huyết vô tội

¹²Nhưng khi các thầy trưởng tế và các trưởng lão tranh nhau vu cáo, Chúa không buồn đáp lại. ¹³Phi-lát nhắc: “Anh không nghe họ tố cáo anh đủ điều sao?” ¹⁴Nhưng Chúa vẫn im lặng, khiến tổng trấn nộ càng ngạc nhiên.

¹⁵Hàng năm, đến lễ Vượt Qua, tổng trấn cứ lệ tha một tù tù theo lời thỉnh cầu của nhân dân. ¹⁶Năm ấy, có một phạm nhân nổi tiếng tên Ba-ra-ba. ¹⁷Khi thế ấy dân chúng tụ tập đông đảo trước dinh, Phi-lát hỏi: “Các anh muốn ta tha ai? Ba-ra-ba hay Giê-xu Cứu Thế?” ¹⁸Vì Phi-lát biết rõ họ bắt nạt Chúa chỉ vì lòng ganh ghét.

¹⁹Giữa lúc Phi-lát đang ngồi xử án, vị ông sai người đến dặn: “Đừng động đến người vô tội^a đó, vì đêm qua tôi có một cơn ác mộng kinh khiếp về người.”

²⁰Nhưng các thầy trưởng tế và các trưởng lão sách động quần chúng xin Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba và xử tử Chúa Giê-xu.

²¹Tổng trấn hỏi lại: “Trong hai người, các anh muốn ta tha ai?”

Dân chúng đáp: “Ba-ra-ba!”

²²Phi-lát hỏi tiếp: “Còn Giê-xu Cứu Thế thì sao?” Họ la lớn: “Đóng đinh nó trên cây thập tự!”

²³Phi-lát hỏi vặn: “Tại sao? Giê-xu có tội gì đâu?” Nhưng họ nổi lên gào thét: “Đóng đinh nó trên cây thập tự! Đóng đinh nó trên cây thập tự!”

²⁴Thấy mình không kiểm soát nổi nhân dân,^b và cuộc náo loạn sắp bùng nổ, nên Phi-lát lấy nước rửa tay trước mặt mọi người và tuyên bố: “Ta không tham dự vào việc giết người này. Trách nhiệm về phần các anh!”

²⁵Cả đoàn dân đều thét lên: “Cứ đòi nợ máu ấy nơi chúng tôi và con cháu chúng tôi!”

²⁶Phi-lát phóng thích Ba-ra-ba, đồng thời sai đánh đòn Chúa Giê-xu, rồi giao cho quân lính đem đóng đinh trên cây thập tự.

Chiếc Mũ Bằng Gai

²⁷Quân lính La Mã^c giải Chúa vào dinh tổng trấn, rồi tập hợp cả đại đội vây quanh anh Ngài. ²⁸Họ lột áo Ngài, rồi khoác cho Ngài tấm áo choàng màu tím, ²⁹bện chiếc mũ bằng gai đội lên đầu Chúa và đặt vào tay phải Ngài một cây gậy.^d Rồi họ quỳ xuống trước mặt Ngài, chế giễu: “Lạy vua dân Do Thái!” ³⁰Họ lại khạc nhổ vào mặt Chúa, lấy gậy đập lên đầu Ngài. ³¹Chế giễu đánh đập xong, họ cởi áo choàng g ra, mặc áo lại cho Chúa, rồi dẫn Ngài đi đóng đinh trên cây thập tự.

Chúa Chịu Đóng Đinh

³²Vừa lên đường, quân lính thấy Simon, người xứ Ly-bi,^e liền bắt anh vác cây thập tự cho Chúa. ³³Đoàn người tiến lên đồi Gô-gô-tha (nghĩa là đồi Sọ). ³⁴Họ cho Chúa uống rượu thuốc để xoa dịu cơn đau,^f nhưng Ngài nếm qua rồi không chịu uống.

³⁵Quân lính đóng đinh Chúa Giê-xu trên cây thập tự. Họ gieo súc sắc chia nhau bộ áo của Ngài, ³⁶rồi ngồi canh gác chung quanh cây thập tự. ³⁷Họ treo trên đầu Ngài tấm bảng ghi tội trạng: “Đây là Giê-xu, Vua dân Do Thái.” ³⁸Hôm ấy, hai tướng cướp cũng bị hành hình trên cây thập tự, một tên bên phải, một tên bên trái Chúa.

^a Nt công chính

^b Nt thấy không thể làm gì hơn được

^c Nt của tổng trấn

^d Gậy bằng cây sậy

^e Nt Kư-rê-nê (nay thuộc nước Ly-bi, Phi-châu)

^f Nt rượu pha mật đắng

Lời Nhục Ma

³⁹Khách qua đường lác đầu sỉ nhục C húa: ⁴⁰“Anh đòi phá nát Đền Thờ rồi x ây lại trong ba ngày, sao không tự giải cứu đi? Nếu là Con Thượng Đế, sao anh không xuống khỏi cây thập tự đi?”

⁴¹Các thầy trưởng tế, dạy luật và các trưởng lão cũng mỉa mai: ⁴²“Nó cứu ng ười khác giỏi lắm, mà tự cứu mình khôn g nổi! Vua dân Do Thái hả? Phải xuống khỏi cây thập tự chúng ta mới tin. ⁴³Nó tin cây Thượng Đế, lại tự xưng là Con Thượng Đế, nếu Ngài nhìn nhận nó, hã n Ngài phải cứu nó!” ⁴⁴Hai tướng cướp bị đóng đinh bên cạnh Chúa cũng hòa t heo sỉ nhục Ngài.

Chúa Tắt Thở

⁴⁵Từ mười hai giờ trưa đến ba giờ chi ều, khắp nơi đều tối đen như mực. ⁴⁶Lú c ba giờ, Chúa Giê-xu kêu lớn: “Thượn g Đế ơi! Thượng Đế ơi! Sao Ngài lia bỏ con?” ⁴⁷Mấy người đứng gần nghe tiến g kêu liền báo: “Nó gọi Ê-li.”^a ⁴⁸Một n gười chạy đi lấy bông đá tẩm rượu chu a, cột vào đầu cây gậy đưa lên cho Ch úa nhắm. ⁴⁹Những người khác lại báo: “ Ta chờ xem Ê-li có đến cứu nó không!”

⁵⁰Chúa Giê-xu kêu lên một tiếng lớn n ữa, rồi tắt hơi. ⁵¹Lập tức, bức màn trong Đền Thờ bị xé đôi từ trên xuống dưới. Đ ất rung động dữ dội, đá lớn vỡ ra. ⁵²Các cửa mộ mở tung, và nhiều người thánh đ ã chết được sống lại. ⁵³Họ ra khỏi mộ, đợ i đến khi Chúa sống lại mới vào Giê-ru-s a-lem xuất hiện cho nhiều người xem thấ y.

⁵⁴Thấy con động đất và các diễn biến ấy, viên đại đội trưởng cũng như quân l ính La Mã đang canh giữ Chúa đều khi

ếp sợ và nhìn nhận: “Người này đúng là Con Thượng Đế!”

⁵⁵Nhóm phụ nữ theo phục vụ Chúa t ừ xứ Ga-li-lê đều đứng đàng xa mà nhìn . ⁵⁶Trong số ấy có Ma-ri Mác-len, Ma-r i mẹ Gia-cơ và Giô-sép, và bà Xê-bê-đê mẹ Gia-cơ và Giăng.

Cuộc Mai Táng

⁵⁷Đến tối, Giô-sép – một người giàu có ở vùng A-ri-ma-thê, cũng là môn đệ của Chúa Giê-xu – ⁵⁸đến xin Phi-lát cho lãnh xác Ngài; P hi-lát ra lệnh giao xác Chúa cho ông. ⁵⁹Giô-sép hạ thi hài Chúa xuống, khâm li ệm bằng một cây vải gai mới, ⁶⁰rồi đem táng trong huyết đá ông mới đục trong sườn núi. Giô-sép lăn một tảng đá lớn c hặn trước cửa mộ, rồi ra về. ⁶¹Còn Ma-r i Mác-len và Ma-ri mẹ Gia-cơ^b vẫn ngò i trước mộ.

Lính Canh Gác Mộ

⁶²Hôm sau, kể ngày chuẩn bị lễ Vượt Qua, các thầy trưởng tế và Biệt Lập đế n gặp Phi-lát, ⁶³thỉnh cầu: “Chúng tôi n hớ rằng khi còn sống, tên lừa bịp này đã nói: ‘Sau ba ngày tôi sẽ sống lại.’ ⁶⁴Đề đề phòng mưu gian, xin tổng trấn ra lệ nh canh gác mộ nó thật nghiêm nhặt su ốt ba ngày, như thế đồ đệ nó không thể đánh cắp xác nó, rồi phao tin rằng nó số ng lại. Nếu mưu gian ấy được thành, thì việc dối gạt này sẽ tai hại hơn lần trước .” ⁶⁵Phi-lát đáp: “Các anh có lính canh, cứ việc canh gác cho cẩn mật.” ⁶⁶Họ liê n niêm phong tảng đá, và đặt lính canh gác ngôi mộ.

^a Tên Ê-li gần giống tên Thượng Đế (Eli) trong ngôn ngữ A-ram

^b Nt Ma-ri khác (xem câu 56)

28

Ngôi Mộ Trống Không

Sáng chủ nhật,^a trời mới rạng đông, Ma-ri Mạc-lan và Ma-ri mẹ Gia-cô^b đi t hăm mộ Chúa. ²Bỗng nhiên, có trận độ ng đất dữ dội: Một thiên sứ của Chúa từ trời giáng xuống, lăn tảng đá khỏi cửa mộ và ngồi lên trên. ³Mặt thiên sứ sáng như chớp, áo trắng như tuyết. ⁴Bọn lính canh run rẩy khiếp sợ, trở nên bất động như xác chết.

⁵Thiên sứ bảo: “Đừng sợ, tôi biết các bà tìm Chúa Giê-xu, là Đấng đã chịu đóng đinh trên cây thập tự. ⁶Nhưng Chúa không ở đây đâu! Ngài sống lại rồi, đúng như lời Ngài nói. Hãy đến xem chỗ Chúa đã nằm, ⁷và đi loan tin ngay cho các môn đệ biết Chúa đã sống lại. Hiện nay Chúa đi trước lên xứ Ga-li-lê để gặp các môn đệ Ngài tại đó. Xin các bà ghi nhớ.”

Chúa Gặp Hai Nữ Môn Đệ

⁸Vừa sợ vừa mừng, họ vội vàng ra khỏi mộ, chạy đi báo tin cho các môn đệ.

⁹Nhưng thành linh họ gặp Chúa Giê-xu. Thấy Ngài chào mừng, họ liền đến gần ôm chân Chúa và thờ lạy Ngài. ¹⁰Chúa Giê-xu bảo: “Đừng sợ! Các con cứ đi báo tin mừng cho các anh em Ta, để họ lên xứ Ga-li-lê họp mặt với Ta.”

Các Cấp Lãnh Đạo Do Thái Phao Tin Dối

¹¹Trong khi hai bà về thành phố, bọn lính canh cũng chạy đi báo cáo mọi việc cho các thầy trưởng tế. ¹²Các thầy họ p kín với các trưởng lão rồi cho bọn lính thật nhiều tiền, ¹³và dặn: “Các anh cứ phao tin rằng giữa đêm, khi các anh đang ngủ, bọn môn đệ Giê-xu đã lên vào lấy trộm xác nó. ¹⁴Nếu vụ này tới tai tổng trấn, thì chúng ta sẽ tìm cách giải thích để các anh khỏi bị liên lụy.” ¹⁵Bọn lính nhận tiền và làm theo chỉ thị. Đến ngày nay, giữa vòng dân Do Thái, người ta vẫn còn nghe lời đồn đãi đó.

Chúa Từ Giã Các Môn Đệ

¹⁶Mười một sứ đồ đến xứ Ga-li-lê, lên ngọn núi Chúa Giê-xu đã hẹn. ¹⁷Vừa thấy Chúa, họ quỳ xuống thờ lạy Ngài, nhưng một vài người còn nghi ngờ. ¹⁸Chúa hứa đến gần các môn đệ, ân cần dặn bảo: “Tất cả uy quyền trên trời dưới đất đều giao về tay Ta. ¹⁹Vậy, các con hãy đi đi đâu đấy tất cả các dân tộc làm môn đệ Ta; làm báp-tem cho họ nhân Danh Cha, Con và Thánh Linh; ²⁰và dạy họ vâng giữ mọi mệnh lệnh Ta. Chắc chắn Ta ở với các con luôn luôn,^c từ nay cho đến ngày tận thế!”

^a *Cứ sau ngày Sa-bát, vừa qua ngày thứ nhất trong tuần lễ*
^b *Nt Ma-ri khác*

^c *Nt tất cả các ngày*